

BÖLÜM 1

Gaye oturduğu yerden koridorda dolaşan adama baktı. Adamın pek acelesi yok gibiydi. Hastanenin bu bölümünde bu pek de rastlanmayan bir durumdu çünkü bu bölümde ki erkekler ya henüz baba olmuş ya da olmayı bekleyen baba adaylarıydı. Genelde eşleri ameliyathanede doğururken baba adayları dışarıda dokuz doğururdu.

Gaye adamın pek hevesli bir baba olmadığını düşündü. Ama bu sakın görünümlü adamı izlenmeye değer bulduğu için gözlerini ondan alamıyordu.

Uzun boyluydu, dalgalı saçları ve bir heykeltraşın elinden çıkmış gibi düzgün yüz hatları vardı. Sadece burnu ,belkide bir zamanlar kırılmış olduğu için hafif kavisliydi. Bu burun ona biraz küstah ve saldırgan bir görüntü veriyordu. Üzerinde koyu renk takım elbise usta bir terzinin elinden çıkmışa benziyordu ve oldukça kaliteli bir kumaştan dikilmişti.

Adam yanına gelip "Merhaba" deyince Gaye onun koyu renk tenini yakından görebildi.

Gaye adamın gülen gözlerine bakarken yanında çalıp duran telefonu unutmuştu bile. Hayatında böyle güzel gözler görmemişti, derin, bal rengi gözler.... İnsana hayret verici bir güzellik ve anlamla bakıyordu.

Adam otuz yaşının üstünde olduğuna göre bakışlarının kadınlar üzerindeki etkisinin farkında olmalıydı. Gaye onunla konuşurken sesinin titrememesi için uğraştı. "Size yardımcı olabilir miyim?"

"Eminim olabilirsiniz Hemşire Royal." "Üniformasının üzerinde adının yazılı olduğu kartvizitten soyadını okumuş olmalıydı, yoksa nerden bilecekti." "Adım Hunter ve -,"

"Hunter mi?" diye birden sözünü kesti Gaye. „Ben de size ulaşmaya çalışıyordum. Bir saattir telefonla sizi arıyoeuz."

"Öyle mi" Adam bu duruma şaşırmişti. "Ama anladığıma göre Abbie buraya birkaç saat önce getirildi." "Doğum başlamak üzere," derken bir yandan adamın üzerine giymesi için gereken labaratuvar önlüğünü çıkardı. "Eğer acele edersek doğumda Bayan Hunter'in yanında olabilirsiniz." "Kocasının dediği doğrudu, Abbie Hunter buraya geleli sadece bir iki saat olmuştu ve doğuma daha üç hafta vardı ama bir takım sorunlar çıkınca doktorlar sezeryan yapmaya karar vermişlerdi. Bu yüzden bir saattir kocasını bulmaya çalışıyorlardı ve adam neyse ki gelebilmiş.

Adamın karısının içinde bulunduğu durum hakkında en ufak bir fikri yoktu anlaşılın. Koridorda çok sakın görünüyordu. Çok güzel bir karısı vardı, çok da sıcak kanlı bir insandı. Bebeğinin başına bir şey gelmesi fikri onu çok sarsmıştı.

"Anladığım kadarıyla Abbie Hunter doğumda sizin yanınızda bulunmanızı istiyor." dedi Gaye Hunter güçlükle yutkundu, yüzü biraz sararmış gibi geldi Gaye'ye. "Öyle mi" Neredeyse geç kalacaklardı. Ama Gaye'nin asıl merak ettiği hastanın sağlık durumuydu, adamın değil. "Benimle gelin," dedi kısaca, "sizi doğum odasına ben götüreceğim" Yerinden kalkarak koridorda adamın önünden yürümeye başladı. Üzerindeki mavi üniforma vücut hatlarını yeterince saklayamıyordu.

Gaye arkasına dönüp adamın gelip gelmediğine bakınca onu gözlerini kalçalarına dikmiş buldu. Erkekler hakkında zaten çok iyi şeyler düşünmezdi ama bu adam, karısı bebeklerini doğurmak üzereyken onun yanında olmak için hiç bir çaba sarfetmediği gibi gözlerini diğer kadınlardan ayıramıyordu.

Doğum odasına giripte karısını ameliyat masasında yatar görünce adamın yüzü giydiği önlüğün yeşil

rengine dönmüştü sanki.Gaye onun bayılacağını düşündü.Bu sık rastlanan bir durumdu,pek çok erkek bebeklerinin doğumu sırasında fenalaşırđı.Ama Bay Hunter kendinden öyle emin bir erkek görüntüsü çizmişti ki Gaye onun böyle bir zaaf göstereceğini hiç aklına getirmemişti.

"Karınızla konuşun" diye onu yönlendirmeye çalıştı.

Adam kaşlarını çattı"Karı mı ama..."

"Şuan uyanık,onunla konuşun bu ona çok iyi gelir"

Ameliyat masasında yatan kadın menekşe renkli gözlerini açarak ona baktı"Jonathan..."

"Jarrett gelmek üzere Abbie,"diyerek onu rahatlatmaya çalıştı Jonathan.En kısa zamanda burada olu.

Neyse ki,en azından elinden geleni yapıyordu.Birde bayılmasa harika olacaktı."Konuşmaya devam

et"dedi Gaye „Oğlunuz kısa zamanda sizinle olacak"

Doktor Gilchrist ameliyata başlamıştı ki tam o sırada esmer,uzun boylu bir adam normal elbiseleriyle

içeri"Bu adamı ameliyathaneden çıkarın"dedi doktor hemen,"burası doğumhane sirk değil"dedi öfkeyle.

" Bir yere gitmiyorum James,orada yatan benim karım"Abbie Hunter'in yanına doğru

yürüdü."Bebeğimizin doğumu boyunca da onun yanında olmak istiyorum.

Onun karısı,onun çocuğu...

Gaye,Abbie nin elini tutan esmer adama baktı.Eğer bu adam onun kocasıysa diğeri kimdi?

JameS gİlchrist doğruldu,"Senin kim olduğunu biliyorum Jarret"diyerek Abbie'nin yanında duran

adama dönerek"Sen her kimsen çık dışarı bizde doğuma devam edelim"dedi.

Sarığın adam bir adım geri çekildi,giysisini çıkartarak esmer adama uzattı."Büyük bir

zevkle"dedi,gülümseyerek,Jarret isimli adama dönerek „Ben dışarıda bekleyeceğim."dedi ve dışarı çıktı.

Gaye onu takip etti.Galiba hayatının en büyük gaflarından birini yapmıştı ve doğuma yalnız adamı

sokmuştu.Ama Jonathan Hunter bunu yapmasına izin vermişti.Ona neden Abbie nin kocası olduğunu söylememişti ki?Bunu onun yanına bırakmayacaktı.

"Peki siz kimsiniz?" diye sordu Gaye çıkar çıkmaz.

Adamın yüzü normale dönmeye başlamıştı"Jonathan Hunter,bebeğin babası değil amcasıyım"

Jarret Hunter'in kardeşi.

Gaye doğumhaneye kararlı adımlarla giren esmer adamı düşündü ve aslında bakışlarının ne kadar birbirine ne kadar benzediğini farkettti.

"Peki bana neden baştan söylemediniz?

Jonathan alaycı bir şekilde kaşlarını kaldırarak"Bana pek de fırsat bıraktığınız söylenemez hatırladığım kadarıyla"

Gaye onunla konuşma tarzını hatırlayınca utandı.Adını duyar uymaz kolundan tuttuğu gibi adamı doğumhaneye sürüklemişti.

"Eğer kendinizi daha iyi hissetmenize neden olacaksanız Abbie'nin Jarret gelmeseydi yanında isteyeceği tek kişi benim"dedi Jonathan

"Doğumhanede bayılıp kalmanıza neden olsada mı?"dedi Gaye

"Hiç de kibar değilsiniz Bayan Royal"dedi.

Adını hatırlamak için göğsündeki kartvizite ikinci kez bakmaya gerek duymamıştı.

"Ama bu doğru"dedi Gaye

"O kadar belli miydi?"

"Şöyle söyleyeyim yeşil bir cilt size hiç yakışmadı"

"Ama size çok yakışıyor"diyerek Gaye'nin gözlerine baktı.Yine onunla flört etmeye başlıyordu.Abbie ile evli olmadığını söylemişti ama bu onun başka biri ile evli olmadığı anlamına gelmezdi.Yaşına,dış görünüşüne ve cazibesine bakılacak olursa evli olması büyük bir olasılık gibiydi.Hatta çocukları bile olmalıydı böyle bir adamın.

"Ben size bekleme odasını göstereyim,"dedi Gaye"Yeni bir haber olursa kardeşiniz..

"Jonathan Amca" Bir çocuk sesi duyuldu.Gaye çok sevimli bir çocuğun Jonathan'ın kollarına atıldığını gördü ve arkasında da uzun boylu,yakışıklı ve aynı parlak gözlere sahip bir adam geliyordu.Bir Hunter daha diye aklımdan geçirdi Gaye."Evde kalmak istemedi"dedi özür diler gibi."Bilirsin Charlie bir şeyi kafasına taktımı onu durdurmamız mümkün olmuyor"

"Annemin bebeği geldi mi" diye sordu küçük çocuk.Gaye çocuğun Abbie'ye anne demesinden ve ona

çok benzemesinden dolayı Abbie'nin ilk evliliğinden olduğunu tahmin etti."Henüz değil"dedi Jonathan"Ama bu güzel hemşire kısa sürede geleceğini söyledi"

Charlie utangaç gözlerle Gaye baktı"Anem şimdi bebek mi yapıyor"diye sordu.Gaye bu küçük güzel kıza bakarken içinin titrediğini hissetti."Evet hayatım,kız mı istersin,erkek mi?"diye sordu."Babam aynı bana benzeyen bir kız istediğini söylüyor ama ben erkek kardeş istiyorum".

"Ben büyüyünce benimle evleneceğini söyledi Jonathan amca ama babam çok yaşlı olduğunu söylüyor".

"Evet,çok yaşlı"diye söyledi 2.Hunter"Ben senin için daha uygunum"

"Sen de benim için yaşlısın Jordan Amca"

Jonathan,Jordan ve Jarret ne çarpıcı üçlüydüler!

"Bekleme odası koridorun sonunda solda"diye işaret etti Gaye „Ben size kahve getireyim.Sen ne istersin Charlie"

"Bir bardak süt Hemşire"

"Hemşire Royal"diye düzeltti Gaye"Bana Gaye diyebilirsin"ama bu ayrıcalığı diğer iki erkeğe vermek istemiyordu.Kahve yapmak için mutfağa gitti,bir anda etrafını Hunterler sarmıştı.Ve şimdi bir yenisi daha dünyaya gözlerini açmıştı.

"Yardım edebileceğim bir şey varmı?"diye bir ses duydu Gaye.Jonathan mutfağa gelmişti.

Gaye hafifçe ürpererek elindeki kaşığı düşürdü.Başını ona çevirince karşısında kendisine gülümseyen Jonathan'ı gördü.Bu gülüş pek çok kadını eritebilirdi.Ama Gaye'nin kini asla.Onun kalbi Jonathan Hunter ve tüm erkeklere kapalıydı.

"Ben yapabilirim,teşekkürler"dedi Gaye soğukça

"Yapabileceğinize eminim.Sadece yardım etmek istiyorum."

Gaye bu sık giyimli adama baktı.Bu adamın özel hayatında hiç mutfağa girmediğine emindi.Hunter'lerin evlerinde bu işleri yapmak için bir sürü hizmetçisi vardı.

"Yardıma gerek yok lütfen bekleme odasına geçermisiniz."Kahve hazırlıklarıyla ilgilenirken kafasından bir çok şey geçmekteydi.Neyseki yarım saat sonra nöbeti bitecekti ama bugünlerde eve gitmek hiç içinden gelmiyordu.

"Oldukça derin bir iç çektiniz"

"Sizin gittiğinizi sanıyordum."

"İşte gördüğünüz gibi burdayım.Size yardım etmeme izin vermediniz ama ben kahve hazır olunca tepsiyi taşımaya karar verdim."

Gaye önceden Jonathan gibisini hiç görmemişti.Kendine özgü çekiciliğinin yanı sıra Gaye onun sert bir yönünün olduğunu tahmin edebiliyordu.Bütün Hunter erkekleri böyle olmalıydı.

"Neden iç çektiniz."

Ayrıca çok da meraklıydı ve Gaye artık kızmaya başlamıştı.Neden o?Hayatı zaten yeterince karmakarışık bir de erkeğe ayıracak zamanı yoktu.

"Yorucu bir gündü,"dedi sadece.

"Hayata bir takım canlılar getirmenin ödülü olmalı"

Gaye Jonathan'a baktı.Bebeğini kollarına alan bir annenin yüzünde ki mutluluğu görmek müthiş bir keyifti.Zaten bu yüzden ebelik dalında uzmanlaşmayı seçmişti.Çünkü bu meslek ölümü değil yaşamı temsil ediyordu.

Bunu ne zaman unutmuştu?

Aslında bu sorunun cevabını biliyordu ama bu adam onu sorgulayınca kadar yaptığı işin ne anlama geldiğinin farkında değildi.

Gözyaşlarını tutamadı.Bir erkeğin önünde asla ağlamamalıydı ama son zamanlarda herşey okadar üstüste gelmişti ki kendini tutamadı.

"Gaye.." Jonathan ellerini onun kollarına koydu,neler olduğunu anlamaya çalışıyordu.

Gaye'nin yüzü son iki yılda solmuştu,çıkık elmacık kemikleri ,kocaman yeşil gözleri,dolgun dudakları ve hokka gibi burnuyla çok güzel kadındı ama bir zamanlar yüzünü aydınlatan gülüşünden hiçbir şey kalmamıştı.

En son istediği bir erkeğin ilgisiydi.Eğer bir kez daha duygularına kapılıp giderse bir daha kendini toplayamazdı.

"Lütfen Bay Hunter."Kendini ondan uzaklaştırdı

"Jonathan"Jordan içeri girdi."Özür dilerim Hemşire ama bir erkek bebeğimiz oldu,Abbie de çok iyi"
"Çok güzel bir haber"dedi Gaye"Siz kahvelerinizi içerken yengeniz de odaya geçmiş olur."

"Gaye..."

Gaye kapıda durdu,Jonathan'a döndü.Neden bu adam kendi hayatına dönüp onu yalnız bırakmıyordu?

"Efendim"

Bugünkü yardımların için teşekkürler"

Gülümsedi.Gözleinin içi neşeyle parlıyordu.

Gaye başını salladı"Bana neden teşekkür ettiğinizi anlayamadım.Sizi yiğeninizin doğumuna soktuğum için mi yoksa yeşilin size yakışmadığını söylediğim için mi?

Artık Gilchrist'i bulması ve doğum odasını sirke çevirdiği için özür dilemesi gerekiyordu.

Sonrada eve gidecekti.

Hiç istemese de!

II. BÖLÜM

"Harika bacaklar"diye mırıldandı Jordan.

"Hımmmm"Çatık kaşlarla kardeşine döndü.Aslında uzun ve güzel bacakları vardı kızın.

"Ellerini ve gözlerini ondan uzak tut küçük kardeşim"diye uyardı onu tepsiyi Jordan'a uzatarak"Lütfen şunu da bekleme odasına götürüver"

"Nereye gidiyorsun"

Gaye'nin güzelliği Jonathan'ı aptala çevirmişti.Geçen sene apandisit ameliyatı olurken neden bu kadar güzel bir hemşireye rastlamamış tı ki? Herhalde o zaman hastaneden hiç çıkmamak için birkaç ameliyat daha geçirirdi.

Kardeşine gülümsedi"Doğal bir hata konusunda doktorla konuşmam gerek"dedi gizemli bir şekilde ve Jordan'ın soru sormasına fırsat vermeden ayrıldı yanından.

Jordon'ın Gaye'nin bacakları hakkındaki yorumuna bayağı bozuldu ama Gaye'nin güzelliği

Fark edilmeyecek gibi değildi.Yeşil gözlerinin derinliklerinde nedense bir hüznün okunuyordu.Güzellik ve kırılgnalık,bu ikisi Jonathan'ın aklını başından almıştı.

Acaba evlimiydi?Evli bile olsa bunun mutlu bir evlilik olmadığına emindi.Ama ne olursa olsun eğer evliyse ondan uzak durması gerekiyordu.

Keşke ellerine baksaydım diye düşündü.Parmağında alyans olup olmadığın dikkat etmemişti.Koridorda yürürken hayatın ne kadar garip olduğunu düşünüyordu.Anne ve babası mutsuz bir evlilik yapmışlardı ve bu yüzden Jonathan ve kardeşleri evlenmemeye neredeyse yemin etmişlerdi.Ama Jarret Abbie ile tanışmıştı ve hemen evlenmişlerdi.Şimdi birde oğulları olmuştu.

Biraz sonra Abbie'nin odasına girmişti,çok yorgun görünüyordu ama mutluluğu yüzünden okunuyordu.Jonathan bu bebeğin hayatında gördüğü en güzel bebek olduğunu düşünüyordu adını Canor James koymuşlardı.

"Amcası,bebeğimiz ne kadar güzel değil mi?"dedi Abbie

"Harika" diye onayladı Jonathan

Abbie Jonathan'a bakarak güldü "Bir gün kendi bebeğin olsun,o zaman ne kadar harika olduğunu daha iyi anlarsın"

"Bunun için epey uzun bir süre beklemeniz gerekebilir"

Jarret kardeşine baktı."Jordan senin çarpıldığını söyledi"

"Jordan gevezelik etmiş,"dediJonathan."Evet,Hunter yönetim kurulu üyeleri burada olduğuna göre birimizin işe dönüp çalışanlara izinli olduğunu söylemeliyiz."

Jordan şeytanca güldü,"Bunu yapmaya gönüllümüsün?"

"Hayır sen gideceksin.Benim başka bir işim var."

"Hemşire Royal on dakika önce nöbetini tamamladı"dedi Jordan

Jonathan kardeşine öfkeli bir bakış fırlattı."Sen nereden biliyorsun?"

"Sordum"

Jonathan ellerini yumruk yapıp sıktı.Bu kadar yıldır yapamamıştı ama bir gün Jordan'ın suratını dağıtıp o alaycı tavrını yok edecekti.

"Seninle bunları sonra görüşürüz Jonathan" diyerek Jarret ortamı yumuşatmaya çalıştı.

Jonathan Jordan'a son bir kez bakarak daha sonra tekrar döneceğini söyledi ve odadan çıktı.Gaye'i

bulmak için acele etmeliydi.

Ama geç kalmıştı. Jordan Gaye'nin ne zaman çıkacağını değil de adresini sormayı akıl etseydi keşke. Arabasıyla kliniğin dışına doğru çıkarken otobüs durağında Gaye'i fark etti. Saçlarını açmış üzerindeki uniformayı çıkarmış, bir kot pantolon ve yeşil bir kazak giymişti. Bu haliyle daha genç ve hatta güzel görünüyordu.

Otobüs gelmeden önce ona yetişebilmek için acele etti. Siyah BMW'si ile Gaye'nin önüne geldiğinde o dalgın dalgın otobüsün yolunu görünüyordu.

Gaye Jonathan arabadan inip yanına geldiğinde ancak onu fark etti ve onun yüzüne dalgın dalgın baktı.

"Ben Jonathan Hunter" diye hatırlatmak zorunda kaldı kendini, "Gideceğiniz yere kadar götürebilirim sizi"

Gaye anlamsızca gözlerini kırıştırdı. "Bay Hunter, otobüsüm gelmek üzere" dedi ve gelmekte olan otobüse baktı.

"Ozaman biran önce arabaya bininde yolu kapatmayalım."

"Ama.."

"Haydi Gaye." Jonathan nazikçe onu kolundan tuttu, arabanın kapısını açtı ve Gaye'e binmesi için yardımcı oldu. Sonra önden dolaşarak kendi kapısını açtı ve arabayı çalıştırdı.

Bu sırada Gaye baktı ama o bakışlarını ileriye dikmiş, öylece oturuyordu. Acaba kızdı mı yoksa çok mu şaşırırdı, diye merak ediyordu. Buna pek kafayı takmadan trafikte ilerlemeye devam etti.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu Gaye'e

"Bende bunu söylemek istemiştım ama fırsat vermediniz. Londra'nın dışında oturuyorum ve otobüs yada trenle kısa sürede evime varabilirdim"

"Ama nereye gitmem gerektiği sorusuna bir cevap değil bu"

Gaye yolu tarif etti ve sonra yine sessizliğe gömüldü.

Bu kadının çok değişik olduğuna karar verdi Jonathan. Şu ana kadar böylesine az konuşan bir kadına rastlamıştı. Çok konuşan kadınları seviyor değildi ama Gaye bir duvardan farksızdı. Onun hakkında tek bildiği şey çok güzel olduğu ven ondan 10 yaş genç olduğuydu.

"Bay Gilchrit'le konuşmuşsunuz"

O kadar sessiz söylemişti ki bunu Jonathan duymadı bile "Efendim"

"Bay Gilchrit'le konuşmuşsunuz herhalde. Hatta konuşmaktan fazlasını yapmışsınız çünkü herkezin önünde bana bağırdığı için özür diledi"

"Teşekkür ederim" derken yüzünde hafif bir gülümseme belirdi.

"Benim için bir zevkti. Peki bu akşam yemeğe gidebilirmiyiz?"

Gülümsemesi hemen soldu. "Hayır teşekkürler"

"Bu kadar mı? Hiç düşünmeden red mi edeceksin?" Jonathan hayal kırıklığına uğramıştı.

"Evet"

Jonathan onun evli olabileceğini düşündü. "Evli olduğun için mi kabul etmiyorsun?"

"Evli değilim. Ama bu gece başkasına sözüm vardı."

Onun evli olmaması Jonathan'ı rahatlatmıştı ama bir başkasıyla görüştüğünü düşünmek onu iyice tedirgin etti. Onun başka bir erkekle olduğunu, onunla öpüştüğünü hayal etti, içi öfkeyle doldu. Eh böyle bir kadını erkekler rahat bırakırmıydı hiç.

Ona ne olmuştu böyle? Şu ana kadar pek çok kadınla birlikte olmuştu ve bu kadınların daha önce başka erkeklerle birlikte olmasını hiç kafasına takmamıştı. Ama şimdi Gaye'nin birlikte olduğu erkeğe karşı içinde bir kin vardı.

"İptal et," diye mırıldandı, sonra bu söze kendisi de şaşıtı.

Gaye şaşırmıştı. "Anlayamadım."

"Önemli değil," diye başını salladı Jonathan "Yarın akşam olur mu?"

"Özür dilerim ama olmaz"

"Tamam tarihi sen belirle"

"Bay Hunter..."

"Lütfen bana Jonathan de" dedi sabırsızca. "Kendimi senin dışın gibi hissediyorum. Seninle bir akşam yemek yemek dış çekmekten daha zor galiba"

Gaye güldü. "Dışçım elli yaşında ve kel"

"Eh benimle çıkmayı kabul ettiğinde bende öyle olacağım herhalde."

Gaye içten bir kahkaha attı.Jonathan gülümsemesini o kadar çok sevdiği hiç bitmesin istedi.

"Hastane yönetiminin bir kuralı falan değil bu değil mi?Müşterilerle çıkmak yani.

"Müşterilerimizin çoğu hamile kadınlar olduğu için böyle bir kural akıllarına gelmiştir herhalde."

O zaman sebep başkaydı. "Benden mi hoşlanmadın.?"

Pek sık olmazdı ama ilk reddedilişi değil di bu.Gördüğü her kadına vurulmazdı,hatta son zamanlarda fazla seçici olmaya başlamıştı.

"Öyle bir şey demedim."

"Bay Hunter evli değilim,nişanlı da değilim ve görüştüğüm biri de yok ama sizin aklınızdan geçirdiğiniz bir ilişkiye ayıracak zamanım da yok."

Jonathan şaşırıldı.Aklından ne geçiriyor du ki. "Eğlenceye ayıracak zamanın da mı yok,eğer yemeğe gitmeyi sevmiyorsan sinemaya da gidebiliriz yada tiyatro için bilet ayarlamaya çalışabilirim."

"Hayır" diye sertçe karşı çıktı Gaye. "Yeri de zamanı ne olursa olsun biriyle çıkmayı kesinlikle düşünmüyorum."

Jonathan kaşlarını çattı. "Çok kesin konuştun."

"Evet,öyle"

Jonathan bulmaca çözmeyi hiç sevmezdi ve bu kadın tam bir bulmacaya dönüşmek üzereydi.Ondan hoşlanmıyor değildi ama onunla çıkmayacaktı.Belki Hunter soyadından çekiniyordu.

"Okuduğun her şeye inanmamalısın."

Gaye yeşil gözlerini açarak ona baktı. "Anlayamadım."

"Son zamanlarda magazin gazeteleri benim ve kardeşlerim hakkında bir sürü şey yazdı.Yanımızda kimi görseler aramızda bir şey olduğunu yazıyorlar." Diye açıklamaya başladı. "Şu an hayatımda kimsenin olmadığını söylemek istiyorum" Aslında bu gece buluşacağı kadın o kadar önemli değildi.Sadece şuanda görüştüğü ve yattığı biriydi.diye itiraf etti kendi kendine.Ama ortada ciddi bir ilişki yoktu.

Gaye omuz silkti. "Bunu bilmek beni ilgilendirmez"

"Ama kararında bir değişiklik yapmadı" dedi Jonathan umutsuzlukla.Hayatında ilk defa bir kadınla bu kadar çok çıkmak istiyordu.Ama bu pek kolay olacağı benzemiyordu.

"Sola dön" dedi Gaye bir kavşağa geldiklerinde. "Beni burada bırakabilirsin"

Burası dediği yer caddenin köşesiydi ve yakınında üç beş ev vardıJonathan Gaye'nin evinin belli olmasını istemediğini anladı. "Seni evin kapısının önüne kadar bırakabilirim" dedi sırtarak.

"Gerek yok" dedi Gaye.

"Çok da gerek var seni evinin önüne kadar bırakacağımı söyledim ve öyle yapacağım."Kolay kolay sinirlenen biri değil di ama çok sinirlenmişti.Sinirlendiğini Gaye de anlamıştı ki yolu tarif etti.Biraz gittikten sonra "Soldan ikinci ev"dedi.

Soldaki ikinci ev az nce inmek istediği evden oldukça uzaktaydı.Viktorya tarzında yapılmış büyük ve gösterişli bir evdi. "Getirdiğin için teşekkür ederim"

"Bu kadar mı? Beni bir bardak çay içmek için içeri davet etmeyecekmisin? Hem bugün az daha baba olacaktım unuttun mu?"

"Nasıl unutabilirim ki? Umarım ben hastaneye dönene kadar bu olay unutulmuş olur"

"Yarın hastaneye gelmeyecekmisin?"

" Hayır.Önümüz de ki iki gün boşum"

"Çok ilginç bir kadınsın Hemşire Royal"

"Her kez aynı şeyi söyler,iyi akşamlar Bay Jonathan" dedi ve eve girdi.

Gaye Royal hakkında bilmediği ve anlamadığı bir çok şey vardı.O bundan hoşlansın yada hoşlanmasın Jonathan öğrenmeye kararlıydı.

BÖLÜM 3

Çalışmadığı iki gün boyunca Gaye hep kapının çalacağı endişesini taşıdı.Jonathan ı karşısında görmek korkusunu taşıyordu.Jonathan kolay kolay vazgeçecek birine benzemiyordu.

Ama ne kapı çalıyordu ne de telefonu bu evin artık.Uzun zamandır telefonlar susmuştu. Bu sessizlik Gaye i çok sınırlendiriyordu.Ogece yemek yemek için o kadar ısrar etmişti ki Gaye şimdi onun bu kadar sessiz kalmasına akıl erdiremiyordu. Ertesi sabah işe gitmek için evden çıktığında içinde bir huzursuzluk vardı.O sabah ilk ilgilenmesi gereken hasta Abbie Hunter olacaktı. Abbie çok güzel bir kadındı.Evliliğinde ne kadar mutlu olduğu gözlerinden okunuyordu.Ama Jarret in mesafeli tavırları Gaye i çileden çıkartıyordu.Sanki gözlerinin içine bakınca içinden geçenleri okuyordu.Gaye içeri girince Jarret ayağa kalktı ve"sizin konuşacak özel şeyleriniz vardır"diyerek dışarı çıktı.

"Tatilin nasıldı?İlginç bir şeyler oldu mu?" diye sordu Abbie.

Gaye bomboş geçen iki gününü düşündü. „Hayır“ dedi.

Diğer kadın hayretle kaçlarını kaldırdı."Yani iki gün boyunca hiç bir şey olmadı mı?"

Hayır hayatı iki yıl önce değişikliğe uğramıştı ve eski haline nasıl getireceğini bilmiyordu.Ama tek bir şeyden emindi Hunter ailesinden biriyle ilgilenmek işleri daha fazla karıştırdı.

"Değişik bir şey yapmadım," dedi Gaye tekrar.

"Jonathan bu iki gün senin için çok yoğun geçeceğini düşünmüştü."

Jonathan böyle bir şey düşünmemişti.Sadece onunla dışarı çıkmayacağını söylemişti Gaye.Bu Gaye nin meşgul olduğu anlamına gelmezdi.

"Jonathan yanılmış."

"Birazdan buraya gelir"dedi Abbie.

Gaye heyecanlandığını belli etmemeye çalıştı."Senin adına sevindim"dedi.

Abbie bir kahkaha attı."İki yıl önce bende senin gibiydim Gaye"dedi „Jarret in ilgisinden bunalmak üzereydim,bir de şimdiki halima bak"

Gaye başını salladı."Durum aynı değil."Abbie nin Jarret ile evlenmeden önceki hayatıyla ilgili biraz bilgisi vardı.Başarılı bir manken ve zengin bir duldu.Gaye nin ane ve baba sı da varlıklıydı ama yinede aralarında pek ortak yön göremiyordu.

"Olabilir"dedi Abbie yumuşak bir sesle.

"Sanmıyorum" Abbie bir kaç gün içinde taburcu olacaktı ve Gaye artık bu konudan kurtulacaktı."Benim işime dönmem gerekiyor.Eğer bir şeye ihtiyacın varsa zile bas"

"Jarret ten sonra Jordan en sevdiğim adamdır."dedi Abbie

Gaye ona döndü „Eminim hoş biridir"dedi

"Hoş sözcüğü yeterli değildir Gaye,O..."

"Yine benim hakkımda mı konuşuyorsunuz Abbie?"En küçük kardeş odaya girdi ve Abbie nin yanağına öpücük kondurdu."Jarret le evlenmek için beni nasıl kandırdığını mı anlatıyordu? Aslında benim le evlenip benim çocuklarımın annesi olacağına söz vermişti ama sonra"

"Senin çocuklarının vaftiz annesi olmaya söz vermişim,"diye düzeltti Abbie"Eğer çocuğun olursa bunları yeniden konuşuruz.Lütfen Gaye nin yanında böyle konuşma Jordan yoksa çıldırdığımızı sanacak"

Gaye onların çılgın değilde farklı bir aile olduklarını düşünüyordu.

"Benim tavsiyemi dinle ve Jordan dan uzak dur"dedi Abbie gülümseyerek.

"Demek ki Jonathan ın erdemlerini konuşuyordunuz"dedi Jordan alınmış gibi yaparak."Gaye sana abim Jonathan hakkında anlatmam gereken birkaç-,"

"Adımın geçtiğini mi duydum"diyerek Jonathan girdi odadan içeri.Önce Abbie yi öptü sonra bakışlarını Gaye e yönlendirdi.

Gaye nin yüzü kızardı.Bu kadar erken geleceğini düşünmüyordu.Yoksa Abbie bu yüzden mi onu oyalamış ve Jonathan ile karşılaşmasını istemişti?

Bu aile kesinlikle tehlikeliydi.

"Eğer senin yerinde olsaydım Jordan ın söylediği hiç bir şeye inanmazdım"dedi Jonathan

Bu bir suikasttı!Az önce Abbie nin onu oyaladığını düşünürken yanılmamıştı demek.

"Bunun için sana teşekkür etmen gerektiğini sana hatırlatırım"dedi Jordan.Sonra Gaye e döndü,"Boş günlerini nasıl geçirdin?"

"Çok meşguldüm," dedi Gaye imayla.Jonathan herkeze böyle söylememişmiydi.

Normal koşullarda bu aile onunla pek fazla ilgilenmezdi.Jonathan ı reddeden bir kadın olduğu için her kezin dikkatini çekmişti.

Jonathan Hunter gibi yakışıklı,çekici,kendine güvenen ve zengin üstelikte bekar bir erkeğe çok sık rastlanmıyordu bu günlerde.Pek çok kadın ondan gelecek bir teklifi reddedemezdi.Ama Gaye nin ondan uzak durmak için geçerli nedenleri vardı.

Gaye burada daha fazla oyalanmak istemiyordu.Neyse ki Abbie Hunter yakın zamanda taburcu olacaktı."Seni ziyaretçilerin le bırakayım"diyerek sürekli kendini izleyen Jonathan a bakmamaya çalışarak odadan çıktı."Kendini fazla yorm"diye seslendi Abbie arkasından.Gaye boğulmak üzereydi.Jonathan Hunter denilen adam onu neden bu kadar etkiliyor du ki.

Aslında bunun cevabını çok iyi biliyordu.İki yıl önce kendine arkadaşlıktan uzak bir yaşam seçmişti ve Jonathan ın ailesi cana yakın davranışlarıyla onun yıllardır oluşturmaya çalıştığı duvarları yıkmayı galiba becereceklerdi.Böylesi bir yakınlığı nasılda özlemişti.Eski hayatından eser yoktu artık.Yerine yalnızlık ve sessizlik hüküm sürüyordu.

Kantinde tek başına kahvesini içti.Bu klinikte 6 aydır çalışıyordu ama kimsyle arkadaşlık kurmaya çalışmamıştı.Arkadaşlık ve yakınlık kurmak istememesinin nedeni cevap vermek istemediği sorularla karşılaşmamaktı.

"Sana katılabilir miyim?"

Bu tanıdık ses onu kendine getirdi.

"Jonathan..."

"Galiba yalnız odaya geldiniz Bay Hunter.Ziyaretçilerin çay odası.."

"Oraya gitmek istemiyorum," dedi Jonathan"Seninle kahve içmek istiyorum"dedi ve karşısındaki sandalyeye oturdu.

"Burada olmaz" dedi Jonathan ın karlıkıp gitmesini ima ederek.

Jonathan tabiki bunu önemsemedi. „Neden? Burası çok güzel görünüyor" Sonra Gaye baktı."Kahve çok güzel görünüyor"

"Evet öyle" dedi Gaye. „Ama buraya gelmemen gerekirdi.Her kez dikkatini çekiyorsun"

Jonathan başını kaldırdı ve Gaye baktı „Bundan hoşlanmıyorsun değil mi?Ama sadece meraktan bakıyorlar Gaye önemli değil"

"Bence önemli.Dedikodu konusu olmak istemiyorum"

Geçen iki yılda yeteri kadar konuşulmuştu hakkında.

Jonathan güldü."Sana bir şey söyleyeceğim Gaye,insanların senin hakkında konuşmalarını asla engelleyemezsin.Ben bunu yıllar önce öğrendim ve artık kafama böyle şeyleri takmıyorum."

"Ama ben takıyorum" diyerek önündeki kahve fincanını itti ve ayağa kalktı."Artık işime dönmeliyim"

Koridoru geçtikten sonra Jonathan ın arkasından geldiğini farkettiler.Gaye uzun boyluydu ama Jonathan onu geçiyordu ve geniş omuzlarıyla sanki ona ihtiyacı olduğu korumayı sunuyordu.Hayırlı!Gaye nin kimseye ihtiyacı yoktu

"Senin işine dönmen gerekmiyor mu" diye sordu Gaye

Jonathan baştan çıkartıcı gülümsemelerinden biriyle sırtıttı."Şirket sahibi olmanın avantajlarından biri de insanın işine istediği zaman gitmesidir."

Yani isterse akşama kadar burada kalabilirdi.

"Bazılarımız o kadar şanslı olmuyor" dedi ve koğuşun önünde durdu."Hoşçakalın Bay Hun-,"

"Az önce Jonathan diyordun" diyerek elini onun koluna uzattı."Gaye seninle konuşmak istediğim bir kaç konu var"

"Hangi konular?"Gaye birden şaşırdı ve yeşil gözlerini açarakJonathan a baktı.

Jonathan endişelenerek Gaye baktı.

"Evimin az ilerisinde köşede Swan isimli bir bar var.Dokuz buçukta orada buluşalım"dedi Gaye ve oradan uzaklaşmaya çalıştı.

"Gaye..?" Jonathan arkasından seslendi.

Gaye derin bir nefes aldı ve Jonathan a döndü. „ Efendim?"

"Eğer önce ben gelirim senin için ne ismarlayayım?"

Gaye Jonathan ın sesindeki yumuşaklığa cevap veremedi.Çok gergin ve sinirliydi.Onunla ne konuşmak istiyordu acaba?Ne biliyordu?

"Madem benim hakkımda çok şey bildiğini idia ediyorsun,ne içeceğimi sen tahmin et" dedi ve arkasını döndü. Ama koğuşun kapısından içeri girmeden önce arkasına bakamadan edemedi.Jonathan onu bıraktığı yerde duruyor ve hala ona bakıyordu.Neden bakıyordu ki.Kendini savunması gereken o değildi.

"Dokuz buçuk" diye onayladı Jonathan

Gaye işine dönmeden önce ona bir kez daha bakıp içeri girdi.Ona ilk baktığı anda başına bela aldığını tahmin etmeliydi.

BÖLÜM 4

Jonathan Gaye ile ne konuşacaktı.

Saat dokuz buçuktan biraz önce bara gelmiş,kendine bir kadeh viski,Gaye de bir kadeh beyaz şarap söylemişti.Bira değil de beyaz şarap içmeye daha uygun bir tipi vardı.Bir masaya oturarak onu buraya çağırmasına değecek bir neden bulması gerekiyordu.

Ama aklına bir şey gelmiyordu.Abbie klinikten ayrılmadan önce Gaye i tekrar görebilmek için bir bahane bulması gerekiyordu.

Gözü sürekli kapıdaydı ve birisini beklediğinin anlaşılmasını istemiyordu ama beyaz şarabın başka bir açıklaması yoktu.Gaye nin gelmeme ihtimali onu fazlasıyla endişelendiriyordu.Daha başına böyle bir şey gelmemiştir ama Gaye ile birlikteyken her an başına böyle bir şey gelebileceğini düşünüyordu.

Bu akşam ki gibi.Yine bambaşka görünüyordu.Yeşil ipek bir bluz ve siyah mini eteğiyle bardan içeri girdiğinde bardaki erkeklerin başları ona çevrilmişti.Gaye mükemmel görünüyordu.

Jonathan onuncu kez onun çok güzel bir kadın olduğunu düşündü.Hala evli olmadığına inanamıyordu.Ona yalan söylediğini düşünmüyordu ama kendisinden bir şey sakladığına emindi.Çünkü onu evinden uzak tutmaya çalışıyordu.

Gaye masaya yaklaşırken Jonathan ayağa kalktı. "Gelebildiğine sevindim."

"Geleceğimi söylemişim.Şüpheli mi vardı?"

Aslında gerçekten şüpheli vardı.Gülümseyerek Gaye nin yanına oturdu. "Sana beyaz şarap söyledim uygun mu?"

Gaye çok güzel kokuyordu.Ne çok ağır nede çok hafif,kendisi gibi eşi olmayan güzellikte bir kokuydu.

Gaye şarabından bir yudum aldı ve arkasına yaslandı. " Çok güzel,teşekkür ederim.Burasının hala güzel bir yer olduğunu görmek hoşuma gitti.Uzun zamandır gelmiyordum."

Jordan barla pek ilgilenmemiştir bile. "Buraya en son nezaman gelmiştin?"

"Bir süre önce."

"Evine yakın olduğu için sık sık gelebileceğini düşünmüştüm."

"Bu tür yerlere pek sık gelmem."

"İster inan ister inanma,ama ben de pek sık gelmem."

Gaye düşünceli gözlerle Jonathan a baktı.Bakışlarını onun sarı gömleği ve bej renkli pantolonunda dolaştırdıktan sonra,"Sana inanıyorum,"dedi.

Jonathan kıyafetinin çok ciddi olduğunun farkındaydı ama kot giymeyi hiç sevmiyordu.

Gaye hala onu izliyordu,birden bile güldü.Jonathan in beklediğine değmişti.Bu harika gülümsemeyi tekrar seyredebiliyordu.

"Böyle iyi görünüyorsun,"dedi ve şarabından bir yudum daha aldı.

"Dikkat et Gaye.Eğer bana çok iyi davranırsan ben daha cesur davranırım."

"Böyle bir şey yapmayacak kadar zeki bir erkeksin."

"Bence bir erkek çekici bulunduğu bir kadınla beraberken zekasından eser kalmaz."

Gaye yerinden kıpırdamamıştı ama Jonathan onun birden kendinden uzaklaştığını hissetti.Şu ana kadar her şey iyi gidiyordu oysa.Bu kadın diğerlerine hiç benzemiyordu.

"Ne demek istediğimi anladın herhalde.Aptal gibiyim."

Neyse ki Gaye yeniden gülümsedi. "Galiba çok sık geliyordur başına."

Bu kadının yanındayken evet.

"Tahmin ettiğinden daha fazla."dedi.

"Bilmiyorum.Ama yeğenin doğumunu izlemek üzere doğuma sokmama izin vermem.-"

"Tamam tamam.Lütfen bu konuyu unutup her şeye yeniden başlayalım.Merhaba ben Jonathan Hunter."

Biraz tereddütten sonra Gaye de adını söyledi. " Gaye Royal"

"Çok ilginç bir isim."

Gaye nin bakışlarını görünce konu üzerinde fazla durmamaya karar verdi.Ama konuşacak başka bir şey bulamıyordu.

"Royal soyadında bir gariplik görmüyorum."

"Hayır ben Gaye yi kastedmiştim."

Jonathan Gaye yi tanıdıkça onun bir şeyler gizlediğinden daha emin oluyordu.Normalde böyle bir gizliliğe saygı duyardı ama bu sır yüzünden Gaye nin ona yaklaşmadığını hissediyordu.

"Erkek yada kız kardeşin var mı Gaye?"

"Hayır neden sordun?"

"Öylesine merak ettim."

"Etmesen iyi olur.Bu gece benimle bir şey konuşmak istediğin için geldim buraya," diye hatırlattı Gaye.

Jonathan bunu söylemesini bekliyordu.Derin bir nefes aldı. "Sorun şu ki Gaye-"

"Gaye!" Birden bir erkek sesi konuşmalarını böldü.Bu esmer ve yakışıklı adam Gaye yi görmekten büyük bir mutluluk duymuş gibi bakıyordu ona.Birden adamda ki bazı tavırlar çok tanıdık geldi.

Sonra Gaye nin sesizleştiğini gördü.Sanki yüzü sararmıştı.Bu adamı gördüğüne kesinlikle sevinmemişti.

Jonathan ve Gaye hiç konuşmadan adamın yüzüne bakınca o da rahatsız olmuştu. "Afedersiniz,bir hata oldu galiba" diyerek Gaye gülümsedi. "Sizi biriyle karıştırdım"

Ama aslında üçüde bir hata olmadığını farkındaydı.Gaye buz gibi gözlerle adamın yüzüne baktı,bir hata yapmadığını söylemeyi düşünmüyordu.

"Konuşmanızı böldüğüm için özür dilerim,"diyerek arkadaşlarının yanına döndü genç adam.

Gaye o kadar gergin görünüyor du ki sanki dokunsalar kopacaktı.Jonathan onu zor durumdan kurtardığı için adama minnettardı.

"buradan çıkalım istersen,"dedi Jonathan.

Gaye sanki onun orada olduğunu unutmuştu. "Efendim"

Jonathan kendini tutamayarak elini onun koluna koydu.Diğer adamın bakışları ise hala Gaye nin üzerindeydi,gülümsüyor ve hata yapmadığını bildiğini göstermeye çalışıyordu.

"Buradan gidelim mi,"diye tekrar sordu Jonathan.

Gaye hala olayın etkisi altındaydı.Biraz sonra "Evet,gidelim,"dedi.

Kapıya doğru giderlerken Jonathan elini onun beline koydu ve onun titrediğini fark etti.Gaye sanki patlamamak için kendini çok sıkı kontrol altında tutuyor gibiydi.

Dışarı çıkar çıkmaz nefes alıp vermeye başladı.

"Arabam hemen şurada,"dedi Jonathan ve arabasına giderek kapıyı açtı.

Gaye itiraz etmeden ön koltuğa oturdu.Koltukta hareket etmeden gecenin karanlığına dikti gözlerini.

Jonathan arabaya bindi ama motoru çalıştırmadı.Ne yapmak istediğini o da bilmiyordu.

Gaye onu etkilemişti.Bunun nedeni onun bu kadar gizemli olmasıydı.

Başını Gaye çevirdiğinde onun yanaklarından dökülen gözyaşlarını gördü.Gaye sarsıla sarsıla ağlıyordu.Jonathan onun üzüldüğünü görmek istemiyotrdı.

Onu kendine çekerek kollarına aldı.Gaye önce karşı koymaya çalıştıysa da sonra kendini onun kollarına bıraktı.

Göz pınarları kuruyuncaya kadar ağladı.Sonra utanarak koltuğuna yaslandı."Gömleğini ıslattım" dedi çekinerek.

"Biraz sonra kurur"

Gaye başını kaldırdı. "Senin için hep bu kadar kolay mıdır? Bir şeyleri düzeltirsin,düzelmezse atar yerine yenisini mi alırsın?"diye sordu hayretle

"Bu sadece bir gömlek Gaye"diye cevap verdi ama Gaye nin başka şeyi kasteddiğini biliyordu.Aslında bu Jonathan ın tarzıydı.Gözleri Gaye nin dudaklarına kaydı.Onu öpmek istiyordu ve de yaptı.

Gaye bunu baklamıyordu ama karşı da koyamadı.Jonathan onun tepki vermediğini görünce daha da cesur davrandı.

Gaye kollarını onun boynuna doladı ve dudaklarını tamamen Jonathan a teslim etti.Jonathan ellerini onun altın sarısı saçlarında dolaştırmaya başladı.

İnanılmazdı.Gaye kollarındaydı.Saçlarının kokusunu içine çekti.Jonathan başını kaldırdı.Gaye nin saçları altın gibi parlıyordu.

"Beni evine götür."

Jonathan duyduğuna inanamamıştı.Gaye onu evine götürmesini istiyordu?

"Lütfen dediğimi unut"diye birden ekledi Gaye.Ellerini yüzüne götürdü. "Bilmiyorum ben-"

"İçerdeki adam kimdi Gaye?" diye sordu Jonathan.

Gaye şaşırarak Jonathan a baktı.

"Önemli biri değil" dedi Gaye
"Ben önemli olduğumu düşündüm."
"Senin düşüncelerinden ben sorumlu değilim.Seninle bu akşam buluşmak büyük hataydı.Bana bir şey söyleyeceğini sandığım için buraya geldim ama belli ki-"
"Bana o adamın kim olduğunu söylemezsen Gaye,emin ol ben gider ona kim olduğunu sorarım" Bunun gerçekli önemli bir konu olduğunu biliyordu.Hatta Gaye nin onu evine götürmesini istetecek kadar önemliydi. Gaye başını salladı. " Buna hakkın yok"
"Seni evime götürmemi istediğinde bana bu hakkı vermiş oldun"
"O bir hataydı."
"Bazı hatalar kaçınılmazdır. O adamın Gaye için çok önemli birisi olduğunu hissediyordu.
"Benim hayatımda yerin yok.O yüzden sorularına cevap vermeyi reddediyorum."
"Aramızda birkaç dakika önce yaşananlar bana bu hakkı verdi" diyerek direniyordu Jonathan.
"Öpüştüğün kadınların hayatının senin için bu kadar önemli olduğunu bilmiyordum"dedi Gaye hakaret etmek amacıyla.
"Peki Richard hakkında bir şeyler öğrenmek senin ne işine yarayacak?"
"Adi Richard mı? Tabi ya o! Richard Craven,değil mi?Aktör" Bu adamı Gaye nerden tanıyordu? Gaye güçlükle "Evet" diyebilirdi. "Aylar sonra evimden çıkıpta ona rastlayacağımı nerden bilebilirdim"
"Hayat bazı tesadüfler zinciridir." Diye mırıldandı Jonathan
"Evet bizim karşılaşmamız da öyleydi"dedi Gaye
"Peki Richard Craven le nasıl tanıştın?"
"Öyle bir adamla tanışıyor olmam çok mu inanılmaz"
"Hayır hiçte inanılmaz değil"Yaşamlarında ki farklılıkları düşününce nasıl karşılaşmış olduklarını merak etti.
"Richard ve ben iki yıl önce nişanlıydık"
Jonathan şaşkınlıktan dilini yutacaktı.Gaye ve Richard Craven? Demek bu ikisi bir zamanlar neredeyse evlenmek üzere olan iki nişanlıydılar!
Jonathan ın beyninde cevap bekleyen yüzlerce soru var dı artık.

monalizasmile

24.11.2006 18:09

BÖLÜM 4

Jonathan Gaye ile ne konuşacaktı.

Saat dokuz buçuktan biraz önce bara gelmiş,kendine bir kadeh viski,Gaye de bir kadeh beyaz şarap söylemişti.Bira değil de beyaz şarap içmeye daha uygun bir tipi vardı.Bir masaya oturarak onu buraya çağırmasına degecek bir neden bulması gerekiyordu.

Ama aklına bir şey gelmiyordu.Abbie klinikten ayrılmadan önce Gaye i tekrar görebilmek için bir bahane bulması gerekiyordu.

Gözü sürekli kapıdaydı ve birisini beklediğinin anlaşılmasını istemiyordu ama beyaz şarabın başka bir açıklaması yoktu.Gaye nin gelmeme ihtimali onu fazlasıyla endişelendiriyordu.Daha başına böyle bir şey gelmemiştir ama Gaye ile birlikteyken her an başına böyle bir şey gelebileceğini düşünüyordu.

Bu akşam ki gibi.Yine bambaşka görünüyordu.Yeşil ipek bir bluz ve siyah mini eteğiyle bardan içeri girdiğinde bardaki erkeklerin başları ona çevrilmişti.Gaye mükemmel görünüyordu.

Jonathan onuncu kez onun çok güzel bir kadın olduğunu düşündü.Hala evli olmadığına inanamıyordu.Ona yalan söylediğini düşünmüyordu ama kendisinden bir şey sakladığına emindi.Çünkü onu evinden uzak tutmaya çalışıyordu.

Gaye masaya yaklaşırken Jonathan ayağa kalktı. "Gelebildiğine sevindim."

"Geleceğimi söylemiştim.Şüpheni mi vardı?"

Aslında gerçekten şüphesi vardı.Gülümseyerek Gaye nin yanına oturdu. "Sana beyaz şarap söyledim uygun mu?"

Gaye çok güzel kokuyordu.Ne çok ağır nede çok hafif,kendisi gibi eşi olmayan güzellikte bir kokuydu.

Gaye şarabından bir yudum aldı ve arkasına yaslandı. " Çok güzel,teşekkür ederim.Burasının hala güzel bir yer olduğunu görmek hoşuma gitti.Uzun zamandır gelmiyordum."

Jordan barla pek ilgilenmemiști bile. "Buraya en son ne zaman gelmiști?"

"Bir süre önce."

"Evine yakın olduğu için sık sık gelebileceğini düşünmüştüm."

"Bu tür yerlere pek sık gelmem."

"İster inan ister inanma,ama ben de pek sık gelmem."

Gaye düşünceli gözlerle Jonathan a baktı.Bakışlarını onun sarı gömleği ve bej renkli pantolonunda dolaştırdıktan sonra,"Sana inanıyorum,"dedi.

Jonathan kıyafetinin çok ciddi olduğunun farkındaydı ama kot giymeyi hiç sevmiyordu.

Gaye hala onu izliyordu,birden bile güldü.Jonathan ın beklediğine değmişti.Bu harika gülümsemeyi tekrar seyredebiliyordu.

"Böyle iyi görünüyorsun,"dedi ve şarabından bir yudum daha aldı.

"Dikkat et Gaye.Eğer bana çok iyi davranırsan ben daha cesur davranırım."

"Böyle bir şey yapmayacak kadar zeki bir erkeksin."

"Bence bir erkek çekici bulduğu bir kadınla beraberken zekasından eser kalmaz."

Gaye yerinden kıpırdamamıști ama Jonathan onun birden kendinden uzaklaştığını hissetti.Şu ana kadar her şey iyi gidiyordu oysa.Bu kadın diğerlerine hiç benzemiyordu.

"Ne demek istediğimi anladın herhalde.Aptal gibiyim."

Neyse ki Gaye yeniden gülümsedi. "Galiba çok sık geliyordur başına."

Bu kadının yanındayken evet.

"Tahmin ettiğinden daha fazla,"dedi.

"Bilmiyorum.Ama yeğenin doğumun izlemek üzere doğuma sokmama izin vermem.-"

"Tamam tamam.Lütfen bu konuyu unutup her şeye yeniden başlayalım.Merhaba ben Jonathan Hunter."

Biraz tereddütten sonra Gaye de adını söyledi. " Gaye Royal"

"Çok ilginç bir isim."

Gaye nin bakışlarını görüncebu konu üzerinde fazla durmamaya karar verdi.Ama konuşacak başka bir şey bulamıyordu.

"Royal soyadında bir gariplik görmüyorum."

"Hayır ben Gaye yi kastedmiștim."

Jonathan Gaye yi tanıdıka onun bir şeyler gizlediğinden daha emin oluyordu.Normalde böyle bir gizliliğe saygı duyardı ama bu sır yüzünden Gaye nin ona yaklaşmadığını hissediyordu.

"Erkek yada kız kardeşin var mı Gaye?"

"Hayır neden sordun?"

"Öylesine merak ettim."

"Etmesen iyi olur.Bu gece benimle bir şey konuşmak istediğin için geldim buraya," diye hatırlattı Gaye.

Jonathan bunu söylemesini bekliyordu.Derin bir nefes aldı. "Sorun şu ki Gaye--"

"Gaye!" Birden bir erkek sesi konuşmalarını böldü.Bu esmer ve yakışıklı adam Gaye yi görmekten büyük bir mutluluk duymuş gibi bakıyordu ona.Birden adamda ki bazı tavırlar çok tanıdık geldi.

Sonra Gaye nin sesizleştığini gördü.Sanki yüzü sararmıști.Bu adamı gördüğüne kesinlikle sevinmemiști.

Jonathan ve Gaye hiç konuşmadan adamın yüzüne bakınca o da rahatsız olmuști. "Afedersiniz,bir hata oldu galiba" diyerek Gaye gülümsedi. "Sizi biriyle karıştırdım"

Ama aslında üçüde bir hata olmadığını farkındaydı.Gaye buz gibi gözlerle adamın yüzüne baktı,bir hata yapmadığını söylemeyi düşünmüyordu.

"Konuşmanızı böldüğüm için özür dilerim,"diyerek arkadaşlarının yanına döndü genç adam.

Gaye o kadar gergin görünüyor du ki sanki dokunsalar kopacaktı.Jonathan onu zor durumdan kurtardığı için adama minnettardı.

"buradan çıkalım istersen,"dedi Jonathan.

Gaye sanki onun orada olduğunu unutmuști. "Efendim"

Jonathan kendini tutamayarak elini onun koluna koydu.Diğer adamın bakışları ise hala Gaye nin üzerindeydi,gülümsüyor ve hata yapmadığını bildiğini göstermeye çalışıyordu.

"Buradan gidelim mi,"diye tekrar sordu Jonathan.

Gaye hala olayın etkisi altındaydı.Biraz sonra "Evet,gidelim,"dedi.

Kapıya doğru giderlerken Jonathan elini onun beline koydu ve onun titrediğini fark etti.Gaye sanki patlamamak için kendini çok sıkı kontrol altında tutuyor gibiydi.

Dışarı çıkar çıkmaz nefes alıp vermeye başladı.

"Arabam hemen şurada," dedi Jonathan ve arabasına giderek kapıyı açtı.

Gaye itiraz etmeden ön koltuğa oturdu. Koltukta hareket etmeden gecenin karanlığına dikti gözlerini.

Jonathan arabaya bindi ama motoru çalıştırmadı. Ne yapmak istediğini o da bilmiyordu.

Gaye onu etkilemişti. Bunun nedeni onun bu kadar gizemli olmasıydı.

Başını Gaye çevirdiğinde onun yanaklarından dökülen gözyaşlarını gördü. Gaye sarsıla sarsıla ağlıyordu. Jonathan onun üzülüşünü görmek istemiyordu.

Onu kendine çekerek kollarına aldı. Gaye önce karşı koymaya çalıştıysa da sonra kendini onun kollarına bıraktı.

Göz pınarları kuruyuncaya kadar ağladı. Sonra utanarak koltuğuna yaslandı. "Gömleğini ıslattım" dedi çekinerek.

"Biraz sonra kurur"

Gaye başını kaldırdı. "Senin için hep bu kadar kolay mıdır? Bir şeyleri düzeltirsin, düzelmezse atar yerine yenisini mi alırsın?" diye sordu hayretle

"Bu sadece bir gömlek Gaye" diye cevap verdi ama Gaye nin başka şeyi kasteddiğini biliyordu. Aslında bu Jonathan ın tarzıydı. Gözleri Gaye nin dudaklarına kaydı. Onu öpmek istiyordu ve de yaptı.

Gaye bunu baklamıyordu ama karşı da koyamadı. Jonathan onun tepki vermediğini görünce daha da cesur davrandı.

Gaye kollarını onun boynuna doladı ve dudaklarını tamamen Jonathan a teslim etti. Jonathan ellerini onun altın sarısı saçlarında dolaştırmaya başladı.

İnanılmazdı. Gaye kollarındaydı. Saçlarının kokusunu içine çekti. Jonathan başını kaldırdı. Gaye nin saçları altın gibi parlıyordu.

"Beni evine götür."

Jonathan duyduğuna inanmamıştı. Gaye onu evine götürmesini istiyordu?

"Lütfen dediğimi unut" diye birden ekledi Gaye. Ellerini yüzüne götürdü. "Bilmiyorum ben-"

"İçerdeki adam kimdi Gaye?" diye sordu Jonathan.

Gaye şaşırarak Jonathan a baktı.

"Önemli biri değil" dedi Gaye

"Ben önemli olduğumu düşündüm."

"Senin düşüncelerinden ben sorumlu değilim. Seninle bu akşam buluşmak büyük hataydı. Bana bir şey söyleyeceğini sandığım için buraya geldim ama belli ki-"

"Bana o adamın kim olduğunu söylemezsen Gaye, emin ol ben gider ona kim olduğunu sorarım" Bunun gerçekli önemli bir konu olduğunu biliyordu. Hatta Gaye nin onu evine götürmesini isteyecek kadar önemliydi. Gaye başını salladı. "Buna hakkın yok"

"Seni evime götürmemi istediğinde bana bu hakkı vermiş oldun"

"O bir hataydı."

"Bazı hatalar kaçınılmazdır. O adamın Gaye için çok önemli birisi olduğunu hissediyordu.

"Benim hayatımda yerin yok. O yüzden sorularına cevap vermeyi reddediyorum."

"Aramızda birkaç dakika önce yaşananlar bana bu hakkı verdi" diyerek direniyordu Jonathan.

"Öpüştüğün kadınların hayatının senin için bu kadar önemli olduğunu bilmiyordum" dedi Gaye hakaret etmek amacıyla.

"Peki Richard hakkında bir şeyler öğrenmek senin ne işine yarayacak?"

"Adi Richard mı? Tabi ya o! Richard Craven, değil mi? Aktör" Bu adamı Gaye nerden tanıyordu?

Gaye güçlükle "Evet" diyebilirdi. "Aylar sonra evimden çıkipta ona rastlayacağımı nerden bilebilirdim"

"Hayat bazı tesadüfler zinciridir." Diye mırıldandı Jonathan

"Evet bizim karşılaşmamız da öyleydi" dedi Gaye

"Peki Richard Craven le nasıl tanıştın?"

"Öyle bir adamla tanışıyor olmam çok mu inanılmaz"

"Hayır hiçte inanılmaz değil" Yaşamlarında ki farklılıkları düşününce nasıl karşılaşmış olduklarını merak etti.

"Richard ve ben iki yıl önce nişanlıydık"

Jonathan şaşkınlıktan dilini yutacaktı. Gaye ve Richard Craven? Demek bu ikisi bir zamanlar neredeyse evlenmek üzere olan iki nişanlıydılar!

Jonathan ın beyninde cevap bekleyen yüzlerce soru var dı artık.

BÖLÜM 5

Gaye gözlerini sımsıkı kapattı.Ağlamayacaktı.Ağlarsa Jonathan Richar için ağladığını sanacaktı.Oysa Richard ın ihanetlerinin acısını çok uzun zaman önce atlatmıştı.

Bambaşka bir nedenden dolayı ağlamak istiyordu.

Gülümseyerek Jonathan a baktı.Onun yüzündeki öfkeyi görünce gülümsemesi soldu.

"Onunla neden evlenmedin" diye sordu Jonathan

"Çünkü evliliğin iki kişi arasında paylaşılması gerektiğine inanıyorum."

Jonathan gerçeği anladı."Demek Craven seni başkasıyla aldatıyordu."

"Başkalartıyla demek daha doğru olur.Ve bunu en son öğrenen kişi ben oldum.Zaten hep böyle olur"acıyla güldü.

"Senin için ona okkalı bir yumruk indirmemi istermisin?"

Gaye hafifçe güldü,başını salladı. "Hayır zaten nişan yüzüklerini kafasına atınca canı baya acımıştır zaten." Jonathan Gaye nin rahatlamış olduğunu fark etti ve bu onuda rahatlattı.Gaye de böyle düşünüyordu.Yıllar sonra Richar ı görmüş ve bir süre direndikten sonra her şeyi Jonathan a anlatmıştı.Bunu Jonathan ın içten yakınlığına borçluuydu.

"Senin adına sevindim ama yumruk atmak için hala geç değil,bir sözün yeterli"dedi Jonathan.

"Sbuna değmez,yine de teklifin ,için teşekkürler."Sıcacık gülüşüyle Jonathan a baktı,sanki onu ilk defa görüyordu.

"Yoksa senin öfkeli bir kadın olduğunu söyleyen o muydu?"

"Hayır,babamdı."

Jonathan şaşırıldı. "Baban mı?"

"Evet babamdı.Hemşireliğin benim için pek uygun olmadığını düşünürdü."

"Eminim şimdi seninle gurur duyuyordur"

Gaye içini çekti."Gurur duyuyordu.Ama iki yıl önce öldü."

"Ben...Çok özür dilerim.Bilmiyordum,ben." Diye bir şeyler geveledi."Çok genç ölmüş."

"O kadar da genç değil,ben yirmi yıllık bir evliliğin ardından beklenmedik bir zamanda dünyaya gelmişim ama harika bir çocukluk dönemi geçirdim.Annem ve babam beni çok şımarttılar.Çok harika insanlardı."

"Annen de mi hayatta değil?"

Gaye acı bir bakış fırlattı.Hayır annesi hala yaşıyordu ama eski halinden eser kalmamıştı.

"Annem yaşıyor" dedi GAYE SADECE VE KENDİ HAKKINDA DAHA FAZLA KONUŞMAK İSTEMEDİĞİNE KARAR VERDİ.Uzun zamandır bunları kimseye anlatmamıştı. "Senin annen baban yaşıyor mu?"

"Evet" dedi Jonathan bir süre sonra." Ama boşandılar,babam avusturalya da yaşıyor.Annemin nerde olduğundan haberim yok"

Söylediklerinin arkasında büyük bir acı gizliydi.

Gaye Jonathan ın gözlerinin içine baktı.Ama Jonathan acısını gizleme fırsatı bulmuştu.Gaye bir kez daha onun çok çekici bir erkek olduğunu düşündü.

"Jonathan" diye söze başlamıştı ki ileride barın kapısının açıldığını gördüler.İçeriden içlerinde Richard ın da olduğu bir gurup erkek dışarı çıktı.

Richard kolunu koyu kızıl saçlı bir kadının onuzuna atmıştı.Bir zamanlar Gaye e yaptığı gibi.

Ama Richard ona bambaşka bir gözle bakıyordu.Gaye bir zamanlar onu o kadar çok sevmişti ki anne ve babasının onun hakkında söylediklerine hiç kulak asmamıştı.Şimdi ona bakarken sadece çok yakışıklı bir erkek görüyordu.Kendisini ve ailesini kullanmış ve artık bir işe yaramayacağını anladığında bir kenara fırlatmış bir erkek...

Başını çevirip Jonathan a baktığında,onun kendisini büyük bir dikkatle izlediğini fark etti.

Gülümsedi. "İnsan bazen geçmişine dönüp baktığında çok büyük bir hata yapmaktan kıl payı kurtulduğunu görüyor.Örneğin Richard ın karısı olmak.Richard 1 yıl önce başkasıyla evlendi.Ama şu kızıl saçlı kadın karısı

değil." Evlilik Richard ı hiç değıştirmemişti.Karısı ne kadar güzel olusa olsun onun gözü hep başka kadınlardaydı.

Jonathan güldü, "Görüyorum ki ayrılık acısını gerçekten unuttuğsun."

Evet atlatmıştı.Ama Jonathan ın bundan büyük bir zevk aldığını görmek onu korkutmuştu.Hayatı şu haliyle yeterince karışıkta,daha fazla karışıklık istemiyordu artık.

"Artık bir erkeğin beni üzmesine izin vermem."

"Eğer bei uyarmaya çalışıyorsan-"

"Hiçbir şey yapmaya çalışmıyorum"diye kesti sözünü. " Sadece bir gerçeği söylüyorum.

"Aramızda geçenlerden sonra sana inanmamı mı istiyorsun?" diye sordu imayla. "Çok güzelsin Gaye.İatediğin zaman çok cana yakın olabiliyorsun.Bunu kabul etmem-"

"Hunter ailesinin meşhur küstahlığı işe yaramayacak Jonathan" diye susturdu onu.

Gece Gaye nin beklediğinden daha iyi sonuçlanmıştı ama artık yalnız kalmak istiyordu.Olan biteni bir kez daha düşünmek istiyordu.Düşüncelerine Jonathan ı katmak istemiyordu.

Onu çekici bulduğunu inkar edemezdi ama bir kez daha hata yapamazdı.Richard ın acısını zor atlatmıştı,Jonathan ını kini atlatamayabilirdi.

"Artık eve dönmem gerekiyor"

"Eve gitmenin ne acelesi var Gaye.Evde seni bekleyen biri mi var? O koca evde tek başına yaşıyor olamazsın."

Gaye donakaldı. "Neden böyle soruyorsun? "diye sordu telaşla.

"Biraz mantıklı olmak yeterli bunun için.O ev yalnız bir kadın için çok büyük."

Acaba Jonathan onun hakkında bir şey mi biliyordu?Yoksa sadece tahmin de mi bulunuyordu.

"Evet haklısın Jonathan.Yalnız değilim,annemle yaşıyorum."dedi sakın bir sesle."Ve artık eve dönmem gerekli.Babam öldükten sonra annem evde yalnız kalmaktan korkmaya başladı."

"Ama annenin fazla yaşlı olduğunu sanmıyorum.Babam öleli iki yıl oldu dememiş miydin?"

"Birbirlerine çok bağlıydılar."

"Ama hayatını sadece ona adayamazsın."

Gaye gülmeye başladı. "Özür dilerim ama annem hakkında böyle konuştuğunu duysa senden hiç hoşlanmazdı.O atmış beş yaşına sağlıklı ve çok güzel bir kadın."

"O zaman neden-"

"Benim eve geç kalmamdan hoşlanmıyor ve yalnız kalmaktan nefret eder"

"O zaman beni kşam yemeğe davet et."

"Ne.-"

"Beni yemeğe davet et.O zaman bir aha ki buluşmamızda annen evde yalnız kalmamış olur."

"Jonathan bir daha buluşmayacağız ve seni eve davet etmek gibi bir niyetim de yok."

"Ama neden sen benim ailemle tanıştın."

"Ama annenle değil,özür dilerim ama bunu yapamam.Şimdi eve gitmem gerekiyor"dedi ve arabadan indi.Jonathan onu durdurdu."Tamam, ama seni evine bırakacağım Gaye tek başına eve kadar yürümene izin veremem."

Buna itiraz edemedi Gaye. "Teşekkür ederim."

Jonathan ın gözleri parladı."Reddedeceğimi sanmıştım.

Gaye Jonathan ın nefesini yüzünde hissediyordu."Yoksa reddetmemi mi isterdin?"

"Tabi ki hayır!Sadece- Neyse beni zaten çok şaşırtıyorsun"

Arabanın içi sıcak ve rahattı.Evine giderken Gaye artık iyice rahatlamıştı.

Jonathan evin önüne geldiğinde arabayı durdurdu,dışarı çıktı ve Gaye nin kapısını açtı.

Tam o sırada evin kapısı açıldı ve Gayenin annesi kapıda görüldü.

"Sen misin hayatım" dedi annesi."Araba sesi duyunca merak ettim.Richard ın seni bulduğuna sevindim"Sonra birden Gaye nin yanında duran adamı gördü ve şaşırdı."Çok özür dilerim sizi bir başkasına benzettim."

Gaye hareketsiz kalmıştı.Jonathan hayret dolu gözlerle kapıda duran kadına bakıyordu.Ama artık Gaye ne yapsa boşunaydı çünkü Jonathan annesinin kim olduğunu anlamıştı.

Allah kahretsin!Annesi neden birden bire dışarı çıkmıştı ki sanki.

Hem Richard ın onu bulması da nedemek oluyordu?Richard buraya mı gelmişti.Karşılaşmaları bir tesadüf değil miydi?

Onun buraya gelip annesi ile konuştuğunu düşünmek başına bir ağırlı saplanmasına neden oluyordu.

Peki ya şimdi Jonathan a nediyecekti.Az önce gitmek üzere gibi görünüyordu ama şimdi durduğu yerde çakılı kalmış gibiydi.
Bu yüzden onu suçlayamazdı da!

monalizasmile

25.11.2006 15:58

Bölüm 6

Jonathan gözlerini Gaye nin annesinden alamıyordu.Kadın atmış yaşlarında olmasına rağmen hala inanılmaz güzeldi.Gaye nin baştan çıkarıcı sesini ve kahkahasını kimden aldığı belli oluyordu.
Ama bu imkansızdı!
"İçeri girip bir kahve içmez misiniz?" dedi bu güzel kadın."Kendimi affettirmek için elimden gelen tek şey bu"
Gaye Jonathan ın teklifi reddetmesini istiyordu ama Jonathan böyle bir şey yapacak gibi görünmüyordu.
"Anne sen gidip kahveyi ocağa koy biz birazdan geliyoruz."dedi Gaye
Gaye nin annesi evin içine girdi.
Jonathan konuşacak durumda değildi.Gaye ise bunun nedenini tahmin edebiliyordu.
Çünkü Gaye nin annesi tanınmış aktris Marilyn Palmer di.
Jonathan gençken bu kadına tapardı.O zamanlar kırk yaşında olmasına rağmen sahneyi güzelliği ve sıcaklığıyla doldururdu.Jonathan o zamanlar neden annesinin bu kadar güzel olmadığını ve neden onun kadar mutlu kahkahalar atmadığını merak edersi.
İşte şimdi Royal soyadının nereden geldiğini anlamıştı.Gayenin babası Trence Royal di.
Terence Royal ve Marilyn Palmer.
Sinema ve tiyatronun iki ünlü ismi.Terence Royal bir trafik kazasında öldüğünde onlar 40 yıllık evliydi.
Gaye Jonathan ın aklından geçenleri okumuşcasına konuşmaya başladı."Richard dan babamın öldüğü gece ayrıldım.Çünkü haberi alıpta onun evine gittiğimde yatakta başkasıyla yakaladım."
Sesi ifadesiz çıkmıştı ama Jonathan onun o gece neler hissetmiş olduğunu tahmin ediyordu.Taparçasına sevdiği babasını kaybettiği gece nişanlısının da onu aldattığını öğreniyordu.
"Geldiğimizde annem Richard dan bahsetmişti acaba-"
"Haydi gidip annene soralım"dedi Jonathan ve Gaye nin koluna girdi.
"Ben şey...kaza annemi çok değiştirdi."dedi Gaye
"Ne gibi"
"Yani babamı kaybetmek onu çok sarstı.Açıklamak çok zor."
"O zaman açıklama" diye teselli etmeye çalıştı Jonathan.
"İster inan ister inanma ama yanımda sen olmadığın zaman ben çok zeki bir insanım aslında.
Senin yanında aptallaşıyorum.Ama anneni üzecek bir şey yapmamaya çalışacağıma söz veririm.Artık içeri gidip kahvemizi içelim."
Gaye nin isteksiz olduğunu biliyordu ama kahve için yapılan daveti o aşamadan sonra reddedemezdi.
Jonathan oturma odasına girdiğinde fotoğraflar dikkatini çekti.Her yer Marilyn,Terence ve Gaye nin fotoğraflarıyla doluydu.Gaye haklıydı anne ve babası birbirlerine çok bağlı bir çiftti ve Gaye çok mutlu bir çocukluk geçirmişti.Ama iki yıl önce babası ölmüştü ve Terence bu iki kadın için bir baba ve eşten çok daha fazla anlam ifade ediyordu.
Jonathan eşini kaybetmenin etkilerini Marilyn de yarattığı sarsıntının etkilerini fark etmeye başlıyordu."Endişelenmene gerek yok Gaye.Kahvemi içip gideceğim.Yarın akşam yemeğinde her şeyi ayrıntılarıyla konuşuruz."
Gaye kaşlarını çattı ama pek de kızmamıştı."Fırsatçı"diye mırıldandı."Ama seni suçlamıyorum.Senin yerinde olsaydım."
"Ama değilsin,o zaman boşver.Haydi kahvelerimizi soğutmayalım."
Marilyn Palmer elinde kahve tepsisiyle içeri girmişti.Jonathan yardımcı olmak için ayağa kalktı.
"Anne,bu Jonathan Hunter,"diye tanıştırdı onları Gaye.
"Tanıştığımıza memnun oldum.Bu günlerde pek ziyaretçimiz olmuyor."
Jonathan şaşırmıştı.Marilyn ve Terence kraliyet ailesi tarafından bile saygı duyulan bir çiftti.
"Richard ın uğradığını söylemiştin anne" diye konuya girdi Gaye.

"Evet" dedi Marilyn. "Ben de çok şaşırdım.Seni evde bulamadığına çok üzüldü."

"Ne istiyormuş?"

Jonathan onun sinirlendiğini görebiliyordu.Yanına gidip onu okşamak ve rahatlatmak için içinde acayip bir istek duydu.

Sözüne uyup kahvesini içer içmez gitmek istemiyordu.Gaye nin yanına oturup sabaha kadar onunla konuşmak,sonrada üst kata çıkıp.

Birden vücudunda bir hareketlenme fark etti.Eğer zihninden böyle şeyle geçirmeye devam ederse ayağa kalkması imkansız hale gelecekti.

Kendi kahvesini aldı.Gaye ye bakmamaya çalışıyordu artık.

"Seni görmek istiyormuş"dedi neşeyle."İkinizin bazı sorunları olduğunu biliyorum ama Richard çok pişman olmuş gibi görünüyordu.O yüzden nerede olduğunu ona söylemek te bir sakınca görmedim.Ama Jonathan la olduğunu bilemezdim."

"Önemli değil"dedi Jonathan

"Başka bir şey söylemedi mi" diye sordu Gaye.

"Bakmamı istediği bir senaryodan bahsetti.Yönetmenlik yapmaya başlayacakmış herhalde.1

Gaye nin kahve tutan eli titremeye başladı."Yönetmenliğin çok nankör bir iş olduğunu düşünürdü eskiden."

"Öyle zaten hayatım.Babanla ben bir kere o işe kalkışmıştık,baban bir daha asla bu işe bulaşmayacağına yemin etmişti."

"Oyun hakkında Richard a ne dedin anneciğim."

"Babanın onayı olmadan cevap veremeyeceğimi söyledim.Gidip babanla konuşmasını söyledim elbette."

Elinin titreme sırası Jonathan a gelmişti şimdi.Babası mı dedi?Terence Royal mi? Ama Marilyn e baktı.Güzelliğinin arkasında ki gerçeği fark etti.O güzel mavi gözleri boş bakıyor du artık.Gaye nin annesi hakkında nedemek istediğini şimdi anlıyordu.Terence Royal annesi için hala yaşıyordu.

Gaye bu konuda bir yorum yapmadı.Jonathan a bakmadan ben Richard ile konuşurum"dedi sadece.

Annesi iki yıl önce olanları görmezden gelip unutmaya yoluna gitmişti ama Gaye ve Jonathan Richard ın ihanetini biliyorlardı.

Gaye bütün bunlara nasıl dayanabiliyordu?Belki bu yüzden onu eve getirmesini istememişti.Gaye istese de istemese de Jonathan artık onun hayatındaydı.

"Richard ile birlikte konuşuruz"dedi Jonathan ve Gaye nin suçlayıcı bakışlarıyla karşılaştı.

Marilyn ona şaşkınlıkla baktı ama Jonathan ın Gaye ile birlikte olmasının anlamını yavaş yavaş çözmeye başlıyordu.

"Hallederiz" dedi Gaye annesine

Gaye Jonathanın ailesiyle ilgilenmesini ve hayatına daha fazla girmesini istemiyordu.

"Harika "dedi Marilyn ve ayağa kalktı."Ben sizi yalnız bırakayım da rahat rahat kahvenizi bitirin.Seninle tanıştığıma çok sevindim Jonathan.Lütfen tekrar gel."

Gaye nin yüzü asılmıştı.

"Kahveni iç" dedi Jonathan ve onun yanına geldi.

"Ben şet-"Gaye kouşamadı bile

Jonathan onu kollarına aldı."Her şey düzelecek Gaye " diye onu rahatlattı.

Ellerini Gaye nin yanaklarına koydu ve dudaklarını ona doğru yaklaştırdı.Bu kadına yardımcı olmak için neden bu kadar istekliydi.Bunu kendisi de biliyordu.

Dudakları birleştiğinde artık bunu düşünecek hali yoktu.

monalizasmile

28.11.2006 13:08

BÖLÜM 7

Gaye kollarıyla Jonathan a sarılırken içinde büyük bir rahatlık hissetti.Jonathan ona yardım edecekti.Neden böyle hissettiğini bilmiyordu ama içine her şeyin düzeleceğine dair bir his vardı.

Jonathan ona sarılıyordu,onu öpüyordu ve her şey çok güzeldi.

Richar la olandan çok daha mı güzeldi?

Eski nişanlısı aklına gelince birden bu rüyadan uyandı.Richard bu akşam buraya gelmişti,barda karşılaşmaları

bir tesadüf değildi.

Gaye kendini Jonathan dan uzaklaştırdı.

"Yine Craven i düşünüyorsun"dedi Jonathan ciddi bir yüzle.

"Annemle konuşunca ruh halinin iyi olmadığını anlamıştır." Dedi Gaye.

"Bunu kullanır mı diyorsun?"

Gaye nin,Richard ın başka kadınlarla olan ilişkisini öğrenmesi onu hiç rahatsız etmemişti.Babası öldükten,annesi de hasta olduktan sonra bu ailenin ona yararı olmayacağını fark etmiş,Gaye yi gözden çıkartmıştı.

Nişan bozulunca hiç vakit kaybetmeden uzun zamandır birlikte çalışmak istediği yönetmenin kızıyla tanışmış,onunla bir ilişkiye girmişti.Yönetmenin filminde oynayınca yıldızı daha fazla parlamış o kızla da ilişkisini bitirip kendine bir basamak olarak kullanacağı başka bir kadına yönelmişti.

Gaye annesinin bir tekrar sinemaya yönelmesini tabiki isterdi ama onun kullanılmasına asla izin veremezdi.

"İşine yarayacak her şeyi ve her kezi kullanabilir."dedi Gaye üzüntüyle."Ama buna asla izin vermeyeceğim"

"Buna izin vermeyeceğiz" diye düzeltti Jonathan. "Artık yalnız değilsin."

Gaye yutkundu.Uzun zamandır kimse ona yardım etmek istememişti.Mariliy in sinemaya dönmeyeceği belli olunca bütün arkadaşları yavaş yavaş uzaklaşmıştı onlardan.Gaye ve annesi dışarıdan kopmuşlardı.

Bu geceye kadar her şey yolundaydı.Gaye uzun zamandır ilk defa dışarı çıkmıştı ve Richard Craven hayatına tekrar girmişti.Yanında Jonathan olduğu için yanına yaklaşmamıştı ama belikli kafasında bir plan vardı ve onun bundan kolay kolay vazgeçmeyeceğini biliyordu.

"Neden bu kadar ilgileniyorsun Jonathan."

"Bana güven miyor musun " dedi Jonathan kızarak.

"Bu bir güven meselesi değil.Biraz daha kahve ister misin?"

"Teşekkürler"diyerek kahve fincanını uzattı."Güvensizlik göstermemiş olabilirsin ama ses tonun öyleydi.Bu konuda senin yanında olacağım".

"Neden"

"Ne demek neden?Burdan hiçbir şey olmamış gibi çıkıp gidemem.Çünkü artık biliyorum."

"Annemin Marilyn Palmer olduğunu mu?"

"Elbette ilgisi var"

Hep öyle olmuştu çünkü.Okulda,Hemşirelik okulunda,hastanede insanlar hep bunu öğrendiklerinde önce şaşırılmışlar,sonra şüphelenmişlerdi.Böyle ünlü bir ikilinin kızının çalışmak istemesine bir anlım verememişlerdi.

"Anneme bir zamanlar aşık olan ilk erkek sen değilsin" dedi Gaye Jonathan a.Bu çok sık rastlanan bir durumdu.

"Ben annene aşık falan değildim" diye söze başladı Jonathan."Gençken ona hayrandım ama onaltı yaşıma girdiğimde insanlara hayran olmaktan vazgeçtim.Çünkü babam iflas etti ve annem bizi terk etti.Tiyatroya sinemaya gidecek paramız yoktu.Annenin kim olduğunu bilmem şunda sana yardım etmek istememle bir ilgisi yok"

Gaye Jonathan ın ailesi ile ilgili söylediklerine takıldığı için daha sonra ne dediğini dinlememişti.Gaye,Hunter ailesinin hep zengin olduğunu düşünmüştü ve Jonathan ı bir playboy olarak görmüştü.Oysa yanılmış olmalıydı.

"İlgine teşekkür ederim Jonathan" Onun yüzündeki inanmayan ifadeyi görünce ısrar etti."Gerçekten.Ama yapılabilecek bir şey yok.Sorun para değil,pek çok doktora,uzmana danıştık,hiçbir şey yapamadı.Annem babamın öldüğünü kabul etmek istemiyor"

"Ya sen?"

"O kadar uzun boylu değil.Ben onun öldüğünü biliyorum.

Gaye babasına tapardı. "Babam kaza anında ölmüş,annem saatlerce arabada sıkışıp kalmış.Beyni o saatleri reddediyor olmalı."

"Bilemiyorum" dedi Jonathan. "Annem atmış yaşında çok güzel bir kadın bir yirmi yılına daha böyle yaşaması çok zor.Lütfen sana yardım etmeme izin ver Gaye."

Elini Gaye e elini uzattı. "Lütfen ona yardım edeyim."

Gaye çok duygulanmıştı.Birisi ona en son ne zaman yardım etmek istemişti acaba?

"Sen meşgul bir insansın Jonathan."

"Bir arkadaşıma yardım edemeyecek kadar meşgul değilim." Dedi Jonathan.

Bir arkadaş...Bir erkeğin bir arkadaşı olarak adlandırılmak biraz kırmıştı Gaye yi.Richard ile karşılaştığında yanında Jonathan ın olduğunu bilmek huzur vermişti ona ve bunun tek nedeni Jonathan ın yakışıklı bir erkek olması değildi.Jonathan hayatında birkaç yıldır olmayan güven duygusunu vermişti ona.Eğer birisi annesine yardım edecekse bu Jonathan olabilirdi yalnızca.

Ya ondan sonra Jonathan hayatından çıkıp gidecekmiydi yoksa bir arkadaş olarak hayatında kalmaya devam edecek miydi?Aslında Jonathan ın hayatından çıkmasını hiç istemiyordu.

Belki bir hata yapıyordu.Hunter kardeşleri hiç tanııyordu.Tek bildiği hepsinin otuzlu yaşlarda olduğu ve yalnızca Jarret ın evli olduğuydu.Belki de anneleri onları çok zor zamanda terk ettiği için kadınlara güven duymuyorlardı.İçinden bir ses bu korkuyu Jarret ın Abbie ile karşılaştığında aştığını ve Jonathan ında aşabileceğini söylüyordu.Jonathan da aşık olduğunda...

Güven.Bu duygu Gaye nin pek bilmediği bir duyguydu aslında.Özellikle de Richard ın ihanetinden sonra...

"O zaman.." dedi Gaye Jonathan ın elini sıkarken "Yardım teklifini kabul ediyorum."

Jonathan göz kırptı. "Sen hep böyle yapıyorsun.Bana karşı çıkamayacağına emin olunca kabulleniyorsun."

Gaye kahkahalarla güldü. "Babam kazanmak istediğim için sonuna kadar mücadele etmemi ve eğer yenileceğimi anlarsam bunu kabul etmemi söylerdi."

"Baban çok doğru söylemiş.Onunla tanışmayı isterdim." Dedi Jonathan

"Ben de onu tanımanı çok isterdim." Dedi Gaye ve birden bunu gerçekten çok istediğini fark etti.Evet babası Jonathan ı çok beğenirdi ve Richard ı beğenmemekle o kadar haklıydı ki.

Babasıyla tek tartıştığı konu buydu.Babası daha Richard la ilk tanıştığı gün onun ne kadar ikiyüzlü bir insan olduğunu anlamıştı belki de.Şimdi babasının ne kadar bilge ve tecrübeli bir adam olduğunu daha iyi anlıyordu.

"Annem seni yemeğe davet etmem gerektiğini söyledi." Gaye melankoliden kurtulmaya çalıştı. "Acaba hangi akşam sana daha uydu olur?"

Jonathan biraz sessiz kalınca Gaye acaba çok mu ileri gittim diye düşündü.Sonuçta Jonathan çok çekici bir erkekti ve belki başkalarıyla görüşmek isteyebilirdi.Gaye onun akşamlarını yalnız geçirmedicine emindi.Gecelerini de....

"Hemen karar vermek zorunda değilsin" diye durumu yumuşatmaya çalıştı Gaye. "Abbie birkaç gün daha klinikte kalacağına benziyor.Hastanede karşılaşsaksak belki bana kararını bildirebilirsin."

"Gaye saçmalama," dedi Jonathan gülümseyerek. "Akşam yemeği harika bir fikir.Senin için uygun olan herhangi bir akşam yemeğe gelebilirim." Jonathan sanki Gaye nin düşüncelerini okuyordu. "Sadece bir şey düşünmüştüm.Bir fikrim var ama diğer insanlarla konuşmadan söylemek istemiyorum.Yine de yarın akşam benim için çok uygun."

Gaye birden çok hızlı bir trenin karşısında durduğunu ve altında ezileceğini hissetti.Bu trenin yola çıkmasına o izin vermişti ve tren yola çıkmıştı bile.

Ertesi sabah daha evden çıkmadan telefon çaldı.Jonathan hiç vakit kaybetmiyordu.

Bayan Charles eve geldiğinde Gaye annesinin kahvaltısını hazırlayıp yukarı çıkarmıştı bile.Otobüs durağına yetişmek için on dakikası vardı.Telefon ikinci kez çaldığında bunun Jonathan olmayacağını düşünmüştü.

Haklıydı telefonun diğer ucundan Richard ın sesini duyunca ahize neredeyse elinden düşüyordu.

"Gaye" demişti karşıda ki ses. "Bu sefer karşımda ki sensin eminim."

Gaye şaşkınlığını üzerinden attı.Neden bu kadar şaşırmıştı ki?Richard bir şey istediği zaman en az Jonathan kadar ısrarcı olabiliyordu.Şu an istediği de annesini filminde başrol de oynatmaktı.

"Evet dün gece benimle karşılaştın Richard" dedi Gaye sertçe. "Senin bu saatte yatağında olman gerekmez miydi?" diye sordu öğleden önce kalkmadığını hatırlatmak için.

"Şu anda film çekiyorum." Dedi Richard neşeyle.

"Ne istiyorsun Richard?" Gaye nin sesi soğuktu. "Sen-"

Tam o sırada kapı çaldı.Telefonun da kapının da çalması pek rastlanan bir şey değildi.Bayan Charles kapıyı açmak için merdivenlerden indi.

"Dün gece buraya gelmemeliydin Richard "diye devam etti Gaye. "Buna hakkın yok."

"Ama annen memnun olmuşa benziyordu dedi sızarak.

Gaye dışerini sıkarak Annemden uzak dur Richard dediTam bu sırada bir el ahizeyi sımsıkı kavradı ve elinden aldı.Kafasını çevirince Gaye Jonathan ı karşısında buldu.Demek ki kapıyı çalan oydu.

"Gaye den uzak dur" diye bağırdı Jonathan karşıda ki adama. "Tabiki öyle " dedi daha sonrada. "Ben neden

mi onların işine karışıyorum?Gaye ve Marily beni çok yakından ilgilendiriyor da ondan.Sana son kez söylüyorum onlardan uzak dur."Jonathan ın çok ciddi olduğu sesinden belliydi ve sonra ahizeyi sertçe kapattı. Hizmetçi mutfağa giderken Gaye donmuş gibi Jonathan a bakıyordu. Büyük bir ihtimalle Jonathan Gaye yi telefonla konuştuğunu duymuş,kimikle konuştuğunu anlamış ve şovalye ruhuyla olaya el koymuştu.

"Buraya seni tren yada otobüs derdinden kurtarmak için gelmiştim.Ama galiba geç kaldım.Telefonla o şekilde konuşmasaydım belki buraya gelip seni alacak kişi o olacaktı." Bir cevap bekler gibi baktı Gaye nin yüzüne. Gaye hiçbir şey demeden baktı Jonathan ın yüzüne.Çok garip davranıyordu.Richard la konuşmasını duyduğu kadarıyla değil onun arabasına binmek,onunla konuşmak gibi bir niyetinin bile olmadığını anlamış olmalıydı. Jonathan ın nesi vardı?

monalizasmile

29.11.2006 14:28

BÖLÜM 8

Çok komik davranıyordu ve bunun farkındaydı.Ama kendine engel olamıyordu.Neredeyse bütün geceyi uykusuz geçirmişti.Sağı solu aramış,Jarret ile konuşmuş bunun bir sır olarak kalmasını sıkı sıkı tembih etmişti.

Ama şuan ki tepkisinin nedeni uykusuzluk değildi.Bir kaç dakika önce içeri girdiğinde Gaye nin Richard Craven ile konuştuğunu duymuştu.

Kıskançlık her zaman hissettiği bir duygu değildi ama şu an içinde kıskançlık fırtınaları esiyordu.Acaba Richard ı Gaye mi aramıştı yoksa o mu Gaye i aramıştı.Eğer ikinci seçenek doğruysa Richard çok yüzüstü bir adamdı.

Gaye nin Richard ı aramış olduğu düşüncesi Jonathan ı çıldırtıyordu. "Neden bir araba alıp işine öyle gitmiyorsun.Bunlar başımıza gelmezdi o zaman."

Jonathan bir kez daha Gaye baktığında bu sabah daha güzel olduğunu düşündü.Dışarıda çok güzel bir hava vardı ve Gaye de ona göre hafif giyinmişti.Dizine kadar gelen koyu yeşil bir elbise bacaklarının güzelliğini ortaya çıkarmıştı.Çok hafif bir makyaj yapmıştı,zaten cildi prüzsüzdü.Saçları omuzlarına parlayarak dökülüyordu.Bir toplu aracına binmemesi gerekecek kadar güzeldi bu kadın.Çünkü bütün erkeklerin gözünü onda olacağını biliyordu.Ona kalsa onu hemen yukarı çıkarır ve...

Evet yine saçmalamaya başlamıştı.Bir kadını diğer erkeklerden saklamak,bekaret kemeri giydirmek çok eskilerde kalmıştı.Hem adı şovalye değil Hunterdi. Artık bu ilişkide kimin tutsak olduğunu ciddi ciddi düşünmeye başlamıştı.Gaye nin mi, yoksa kendisinin mi?

"Neyse artık unutalım bunu" dedi Jonathan saatine bakarak. "Eğer hazırsan çıkalım artık."

Gaye reddetmek ister gibi baktı ama Jonathan ın hala sinirli halini görünce çantasını almak için eğildi,omzuna astı ve sonra kapıya doğru yürüdü.

Gaye nin bu özelliğini sevmişti.Ne zaman tartışmak istediğine kendi karar veriyordu ve dış görünüşü ile ilgili hiçbir endişe taşımıyordu.Kapıdan çıkarken holde ki aynaya bakmamıştı bile.

"Soruna cevap vermem gerekirse işe arabayla gitmiyorum çünkü araba kullanmıyorum" dedi Gaye.bu arada arabaya binmişler ve yol almaya başlamışlardı.

Jonathan Gaye baktı.Kullanmıyorum demekle ne demek istemişti?

Gaye Jonathan ın şaşkınlığına güldü.Yine Jonathan ın bayıldığı harika kahkahasıydı.

"Bence dikkatini yola vermelisin.Yoksa sende araba kullanmamaya yemin edebilirsiniz"

Jonathan gözlerini tekrar yola dikti,biraz sonra trafik işaretinde durdular."Neden araba kullanmıyorsun? "Hiç öğrenmedim," dedi Gaye "Hiç gerek duymadım.Hayatım boyunca Londra da yaşadım ve otobüs yada metro kullanmak daha kolaydı.Ayrıca arabayla gitmem gereken bir yer olursa beni babam götürüyordu."

Jonathan elini uzattı ve onun ellerini sıktı. "İşte şimdi de ben seni istediğin yere götürüyorum" dedi sevgiyle. "Ama bir şey söyleyeceğim.İlk yapacağım şey sana araba kullanmayı öğretmek."

Gaye yeşil gözlerini Jonathan a çevirdi. "Niye beni işe götürmek derdinden kurtulmak için mi?"

Jonathan Gaye nin ihtiyacı olduğunda yanında bulunmaktan oldukça memnundu.Ama Gaye yi tanıdığı kadarıyla onun başka insanlara bağımlı olmak istemeyeceğinden emindi.

Jonathan gülümsedi. "Üç ay sonra ehliyet aldığında beni suçlamaman gerektiğini anlayacaksın."

"Babam hep bana araba sürmeyi öğretmek istiyordu ama bir türlü uygun zaman olmadı.Hep meşguldü.Teklifin için teşekkür ederim:"

"Birkaç dersten sonra teşekkür edebilecek misin bakalım.Yıllar önce Jordan a araba kullanmayı öğretirken hep kavga ederdik.Benim çok sabırsız ve sinirli bir öğretmen olduğumu söylerdi."

"Bana sen mi ders vereceksin?" Gaye bunu aklına bile getirmemişti.

"Sen Jordan a bakma.Eminim üç ay içinde sınavı geçecek duruma getiririm seni,"dedi böbürlenerek. "Hatta ofise gider gitmez ilk yapacağım şey senin adına bir kayıt formu dolduracağım."

Gaye başını salladı. "Biraz acele etmiyor musun?"

Aslında Gaye ile tanıştığından beri hep acele ediyordu.Ama özellikle bu sabah evine birden bire gelmesi işleri daha hızlandırmış tı sanki.

Birden onun sabah Richard ile konuştuğunu hatırladı.Hala önce kimin aradığını bilmiyordu.

"Bu benim tarzım dedi sertçe.Hatta sesi gereğinden fazla sert çıkmıştı kendine kızdı.

"Bu akşam yemeğe bir arkadaşımı da getireceğim."

"Hayır.Annemin daha neye hazır daha bilmiyoruz"dedi

"Evet bilmiyoruz ve neye hazır olup olmadığını bu akşam öğreneceğiz."

"Bu akşam gelecek arkadaşın Psikiyatrist mi?" diye sordu Gaye.

"Bir çeşit" dedi Jonathan

Ben Travis iyi bir Psikiyatrist dı fakat uyguladığı yöntemler çok farklı olduğu için diğer doktorlar tarafından küçük görülürdü.Jonathan Ben in oğlu Sam ile üniversiteden arkadaştı ve Ben ile bu sayede tanışmıştı.Ben i bu akşam yemeğe getirmek aslında çok zordu,çünkü çok meşgul bir doktordu.Dün gece Jarret ile konuştuklarında Marilyn e yardım edebilecek tek doktorun Ben olacağına karar vermişlerdi.Neyse ki Ben bu akşam için uygundu ve Marilyn ile tanışmak onun için iyi bir deneyim olacaktı.

"Bana güven Gaye" dedi Jonathan onun elini tutarak "Bir süre benim tarzımı deneyelim ne dersin?"

Gaye pek gönüllü değildi. "Eğer arkadaşın annemi üzecek yada kıracak bir şey yaparsa.."

"Geleceğiz,yemek yiyeceğiz ve birazda konuşacağız Gaye.Ayrıca üçümüz yarın öğlen yemeğinde buluşup ne yapabileceğimizi konuşacağız.Tabii Ben bir şey yapabileceğine karar verirse."

"Jonathan.."

"Gaye lütfen mücadele edeceğin şeyler için savaş ve karşı koyamayacakların için teslim ol."

"Bunu daha önce yaptım.Beni işe götürmek için yaptığın davet pek nazik değildi ve telefonu elimden alman da çok küstah bir davranıştı."

Richard la yaptığı telefon konuşmasını düşündükçe sinirlerine hakim olamıyordu Jonathan.Yanında oturan bu kadınla ilgili bir şey olduğunda nedense bütün soğukkanlılığını kaybediyordu.Oysa hiçbir zaman böyle bir zaaf göstermemişti.

Jonathan bir süre hiçbir şey söylemeden ona baktı ve sonra kahkahalarla gülmeye başladı. "Biliyor musun Gaye,seninle tanıştığımdan beri ciddi bir kişilik sorunuyla karşı karşıyayım.Bu kaba hareketim yüzünden hiçbir zaman beni takdir etmeyeceğini biliyorum."

"Bu konuda tartışmamız gerekiyor" dedi Gaye

"Peki bunu bu akşam yemeğinde konuşuruz" dedi Jonathan ve arabadan inmeden onun yanağına hafifçe dokundu.Sonra beraberce Kliniğe doğru yürümeye başladılar.

Gaye kaşlarını çatarak "Sen nereye gidiyorsun? Acil işin olduğunu sanıyordum"

"Bu kadar geldiğime göre Abbie ve Conar ı ziyaret etmeliyim."

"Bence ben Abbie ile senin adına ilgilenebilirim."

"Bu akşam saat kaçta gelelim Gaye."

Gaye biraz düşündü. "Saat yedibuçuk sekiz gibi gelin.Annem formaliteye çok önem verir ona göre giyinin." Jonathan şaşırmişti.Gaye işleri kolaylaştırmak yerine sanki daha da zorlaştırmaya çalışıyordu.

"Neyse öyle yapmaya çalışınız.Gelirken getirmemizi istediğiniz bir şey var mı?.Şarap gibi.."

Gaye kibarca reddetti. "Hayır annem dışarıdan gelen şeyleri pek sevmez.Sizin özellikle istediğiniz bir şey var mı?"

"Hayır" dedi Jonathan."İşin bitince seni buradan almamı istermisin."

"Hayır.Zaten bu gün yeteri kadar yardım ettin.Akşam çıkışta biraz alışveriş yapmam gerek."diye cevap verdi Gaye.

"Sizin başınıza iş açtığım için üzgünüm "dedi Jonathan.Evde yemek vermeye alışkın değildi.Misafirlerini genelde yemeğe restouranta götürmeyi tercih ederdi.Kahretsin bu yemeği söylerken işin bu yüzünü hiç

düşünmemiştir."Belki de dışarıda yemeliyiz " dedi.Gaye ve annesine yardım etmeyi düşünürken onlara masraf çıkartacağı tarafı aklına gelmemiştir bile.

"Onu düşünme sen bana bırak" dedi Gaye."Siz sadece yemeğe zamanında gelmeye çalışın yeter.Söz sadece fasülye yemek zorunda kalmayacaksınız."

Jonathan ın yüzü asıldı çünkü fasulyeden nefret ederdi.Çocukluğu fasülye yiyerek geçmişti.Annesi geldi aklına.Annesini hiç bu kadar sık düşündüğünü hatırlamıyordu.Gaye nin annesine duyduğu yakınlık sebep olmuştur beklide buna.

Onu yıllardır görmemiştir.En son on yıl önce haber almıştır.Annesi üçüncü evliliğini yapmıştır.Ama zaman geçtikçe güzelliği solmuş,etkileyebileceği zengin erkek sayısı da azalmıştır.Jonathan bir gün annesinin eve döneceği ve servetlerini paylaşmak isteyeceğini biliyordu.

"Şaka yapmıştım Jonathan" dedi Gaye onun yüzündeki karışık ifadeleri izlerken.

Jonathan zor da olsa gülmeyi başardı.Artık annesini düşünmek istemiyordu.

"Sen şaka yapma işini bana bırak bende yemek yapma işini sana bırakayım.Sen akşamın güzel ve başarılı geçmesi için dua et."

"Deneyeceğim" dedi.Gaye "Sadece annemin üzülmelerini istemiyorum."

"Emin ol annem ondan çok hoşlanacak,Ben harika bir adamdır."

Gaye şaşkınlıkla. "Arkadaşının bayan olduğunu düşünmüştüm."dedi.

Jonathan Gayenin neden böyle tereddütlü konuştuğunu şimdi anlıyordu.

"Ben tam bir erkektir.Akşam onunla tanışınca bana hak vereceksin.Yoksa üç kadınla olmak gibi zor bir işe mi kalkışacağımı sandın"

"Neden olmasın" dedi Gaye.

Gaye nin durumu kurtarmaya çalıştığını fark etti Jonathan.Bu akşam çok ilginç bir yemek olacak diye düşündü.

Akşam yemek vaktinin gelmesi için sabırsızlanıyordu...

monalizasmile

30.11.2006 18:28

BÖLÜM 9

Gaye misafirlerini beklerken belki on defa aynada kendine baktı.Ciddi görünmek istemiyordu bu yüzden etek ceket takımını düşünmedi.Ama giydiği dizinin üstündeki siyah mini elbisesinde uygun olup olmadığını bilemiyordu.

Mutfağa gittiğinde annesi çok güzel görüldüğünü ama saçını açık bırakmasının daha iyi olacağını söyledi.Gaye de annesinin dediğini yaptı.

Jonathan ın yanında getireceği arkadaşının erkek olmaması için çok rahatlatmıştı ama yinede kendini çok gergin hissediyordu.

Buna engel olamıyordu Jonathan Hunter a ciddi anlamda ilgi duymaya başlamıştı.Özellikle onun kollarında geçirdiği dakikalar aklından hiç çıkmıyordu.Ama Jonathan ile yakınlaşmak Richard la yaşadığı ilişkiden daha fazla sıkıntılı olabilirdi.

"Tıpkı eski günlerde ki gibi,değil mi tatlım?" dedi annesi neşeyle.

Gaye annesine baktı.Bu babalarının ölümünden sonra verdikleri ilk parti olacaktı. "Pek değil anne," dedi Gaye üzülmek.Annesi başını çevirip bir süre Gaye baktı.Sonra aynı neşeli tavrıyla devam etti. "Bence çok başarılı geçecek tatlım.Ayrıca senin Jonathan ı çok beğendim. Dedi ve göz kırparak Gaye baktı.

Gayenin yanakları kızardı. "O benim Jonathanım değil Anne.Sadece bir arkadaş."

Annesi kabul etmek zorunda kaldı. "Sen nasıl diyorsan öyledir tatlım" Sonra masayı hazırlamaya devam etti.

"Sende bir şey unutmuş muyuz diye bak" dedi annesi.

Gaye mutfaktan uzaklaşmak için bir bahane bulduğu için memnun olmuştu.Gaye bu duruma çok şaşırıyordu.Annesi hayatının her alanında eskisi gibi davranırken babasının öldüğünü sadece kabul edemiyordu.

Gaye yemek odasının kapısında durdu ve masaya boş gözlerle baktı.Ya Jonathan ölseydi ne yapardı.

Ancak Gaye istesin yada istemesin Jonathan Hunter e aşık olduğunu anladı.

Masanın etrafındaki dört sandalyeden birini çekerek oturdu.Aklını mı kaybetmişti?Jonathan müzmin bir

bekardı ve daha aşka ve erkeklere olan güveni geri gelmemişken nasıl aşık olabilmişti.

"Ne yapıyorsun hayatım?" Annesi içeri girip Gaye yi öyle görünce şaşırmişti."Az önce kapı çaldı ben de sen açtın sandım.Kendini iyi hisetmiyor musun yoksa?" Annesi onun sessizliğini görünce endişelendi.

Gaye başını kaldırıp anneine baktı,birkaç saniye ne söylediğini anlayamadı.Şu anda önemli olan Jonathan a ne hissettiği değil,Jonathan ın yanında ki adamın annesine nasıl yardım edeceğiydi.

"Bir şeyim yok anne" diyerek ayağa kalktı. "Her şey harika görünüyor ,sende harika görünüyorsun" Annesi gerçekten harika görünüyordu.Gözlerinin rengini vurgulayan mavi bir elbise giyinmişti.Ve iki adam hala kapıda bekliyordu.

"Artık kapıyı açıp misafirlerimizi içer alalım anne" dedi ve kapı ikini kez çaldı.Gaye birinci çalmasını duymamıştı çünkü aklı o an Jonathandaydı.

Ama bu düşünceyi şuan aklından silip bütün düşüncesini akşam yemeğine vermeliydi.

Ama kapıyı açık Jonathan ı karşısında görünce bunun kolay olmayacağını anladı.

Jonathan normal koşullarda çok yakışıklıydı zaten ama takım elbise içinde gerçekten çarpıcıydı.

Gaye yüreğinin hızla çarptığını ve nefes almakta zorlandığını hissetti.

"Beni uyarmalıydın"dedi bir erkek sesi. "Bu iki bayan da birbirinden güzel."

Gaye mecburen Jonathan ın yanında duran adama bakmak zorunda kaldı.Atmış yaşlarında,kırışmış saçlıydı ama yüzü hiç kırışmamıştı.Mavi gözlerinde zeka pırıltıları fişkırıyordu.

Gaye elini uzatırken biraz utangaç davranmıştı."Bay Travis lütfen içeri girin."

"Sizi böyle kapıda beklettiğimiz için özür dileriz"dedi annesi ve onları içeri davet etti.

"Beklemeye değersiniz" dedi Travis. "Sizinle tanışmak için nasıl sabırsızlandığımı anlatamam." Annesinin güzelliği karşısında büyülmüş gibiydi.

"Ne hoş sözler bunlar" diyerek karşılık verdi annesi. "Lütfen bana Marilyn deyin" diyerek misafirlere şarap ikram etmek için harekete geçti.

"Ama bu doğru" dedi Jonathan Gaye ye yönelerek.Ve kulağına eğilerek "Travis eskiden beri Marilyn e hayranmış.Dün gece onu ikna etmek hiç de zor olmadı" dedi sırtarak. "Annenle tanışmak için üzürüne para vermeye bile razı oldu.Ama bu gece sadece anneni gözlemlemek için geldi ücret için akşam yemeği yeterli olur."

Umarım gece onların hoşuna gider dedi Gaye

"Özür dilerim sana teşekkür etmeliyim yaptıkların için " dedi Gaye.

"Özür dileme .Sen benden yardım istemedin unuttun mu gaye.Ben bunları bana minnettar olasin diye yapmadım" dedi Jonathan

"Her neyse Her ne oluyorsa senin sayende oluyor Jonathan" dedi Gaye ve uzanarak Jonathan ı yanağından öptü.

O sırada ileri de Şarabını yudumlayan Ben Marilyn e eğilerek biz yemeğe dışarı çıkmalı ve gençleri baş başa bırakmalıydık dedi.

"Dalga geçme Benjamin dedi Marilyn.Gaye yi utandırıyor sun."

Gaye gerçekten de kızarmıştı.Jonathan ı öpmek içinden gelen bir davranıştı ve bunu yaparken odada başkalarının da olduğu aklından çıkmıştı.

"Ne iş yapıyorsun Benjamin" diye sordu Marilyn konuyu değiştirmek için.

Gaye gerginleşti birden.Benjamin in ne cevap vereceğini merak ediyordu.

Benjamin kaçamak bir kahkaha attı." Şu bembeyaz saçlarımı görüp hala çalışabileceği mi düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum hala emeklilik yaşı belli olmayan o kadar meslek var ki örneğin yargıçlık."

Benjamin yüksek sesle "Yargıçlık bana göre değil,İnsanların ölüm ve yaşama hakkına karar vermek bana hiç çekici gelmiyor" dedi

"Ölüm cezası çoktan kalktı Benjamin" dedi Jonathan sabırsızlıkla.

"Hapishane de bir ölüm çeşididir"dedi yaşlı adam sertçe

Gaye bu adama başka gözle bakıyordu artık.Ağzının çevresindeki derin çizgiler dikkatini çekti.Bu çizgilerin kahkahadan değil acıdan olduğunu hissetti Keşke Jonathan a onun hakkında sorular sorsaydım diye düşündü Gaye.

"Oturmaya ne dersiniz.Bir dışının bekleme salonunda gibi görünüyorsunuz" dedi Gaye Jonathan a bakarak.İlk tanıştıklarında Jonathan Gaye nin hareketlerinden dolayı kendini dışçı gibi hissettiğini söylemişti.

Gaye ve Jonathan tekli koltuklara,annesi ve Benjamin de üçlü koltuğa oturmuştu." Bu gece hiç de dışçı salonunda gibi değiliz ne dersiniz ?" diye sordu Jonathan.

"Umarım yemekten sonrada böyle düşünmeye devam edersiniz" diye cevap verdi Gaye nin annesi.

"Bence en az görüldüğün gibi güzel yemek pişiriyorsundur "dedi Benjamin Jonathan hayretle Benjamin e baktı. "Böyle konuşmak işe yarıyor mu?"

"Bilmem yıllardır denemiyordum.Sence işe yarıyor mu Marilyn."

Marilyn uzanarak elini okşadı."Bende bilmiyorum uzun zamandır duymamıştım.Ama doğrusu iltifatların hoşuma gitti."

Gaye arkasına yaslandı ve bu yaşlı çifti izledi.Annesini yıllardır böyle çekizi olmak için uğraştığını görmemişti.Annesinin iyi vakit geçirdiğini görmek harika bir duyguydu.

Acaba hastalar psikiyatrina aşık olunca ne olur diye düşündü.Ama Benjamine bakınca psikiyatrlar hastalarına aşık olursa ne olur diye düşünmek daha doğru olur diye düşündü.

Yaşlı çiftin arasında yakınlaşma yemek boyunca da sürdü.Benjamin onun aktristlik yılları hakkında konuşmaya başladı.Marilyn içinde Terence nin olduğu birkaç anısını anlatınca Marilyn in onun hala hayatta olduğuna inandığı ortaya çıktı.

"Çok iyi anlaşılar" dedi Jonathan Gaye gülümseyerek ve onu peynir getirmek için mutfağa çağırdı.Royal lerin evinde tatlıdan önce peynir yemek adetten di.

Jonathan eliyle Gayenin çenesini tuttu."Peki neden mutlu görünmüyorsun?"

"Neden mutlu olmayayım? Sadece... Benjamin evli mi?"

"Ne?" Jonathan şaşırmişti.

"Öyle bakma Jonathan.Adam neredeyse anneme aşık olmak üzere.Evli olup olmadığını bilmek hakkım değil mi?"

"Yani sen öyle düşünüyor olamasın?"

"Jonathan kaç yaşındasın?" Gaye dalga geçerek ona baktı. "Benjamin bir erkek ve annem de çok güzel bir kadın."

"Ama hala evli olduğunu sanan bir kadın."

"Şu an konuştuğumuz annemin ruh sağlığı değil.Ama erkekler anneme çok kolay aşık olur.Annem babamla evlendikten sonra hiç birine bakmamıştır bile ama bu diğerlerinin ona aşık olmasını engellememiştir."

Jonathan birkaç saniye sessiz kaldı. "Benjkamin böyle bir şeyin olmasına izin vermeyecek kadar profösyöneldir." Dedi.

Gaye buna inanmak istiyordu.Ama Jonathan in sözleri onun hiç aşık olmadığını kanıtlıyordu.Aşık olmanın izinle bir alakasının olmadığını bilmiyordu.Tıpkı kendisinin ona aşık olduğu gibi...

"Benjamin evli mi Jonathan?"

"Bir zamanlar evliydi"

"Vardı demek?"

"Bu Benjamin in özel hayatı Gaye. Oğlu Sam benim en yakın arkadaşımı Benjamin de öyle.Onun güvenini kötüye kullanmam.Eğer karısı ve oğlu hakkında kendisi konuşmak isterse öğrenirsin."

Gaye Benjamin in oğlunun öldüğünü anladı.Bir çocuğun anne ve babasında önce ölmesi ne kadar kötüydü. "Dünyada ne kadar üzücü şey var.Bazen anneme böyle davrandığı için hak veriyorum."

"Sakin sende aynı şeyi yapmaya kalkışma.Annen tam yaşıyor sayılmaz.Benjaminin dediği gibi onun hayatı tam bir hapisane."

"Annem mutlu görünüyor."

Gaye başını Jonathanın göğsüne dayadı.Burada ne kadar da huzurluydu.

"Hadi içeri girelim.Yoksa bizi aramaya çıkacaklar" dedi Gaye gülümseyerek. "Benjaminin anneme yakınlık göstermesini biraz büyüttüm galiba.Ona kaba davransaydı annemde ondan nefret etseydi daha mı iyi olurdu sanki"

Ama içeri girip de onları daha da yakınlaşmış görünce keyfi kaçtı.Hele annesi Benjaminin onu yemeğe davet ettiğini söylediğinde ne yapacağını bilemedi...

BÖLÜM 10

"Umarım ne yaptığını biliyorsundur Ben" dedi Jonathan arabada yanında oturan adam.

Benjamin oldukça rahat görünüyordu. "Bana güvenmek zorundasın Jonathan.Ne yaptığımı gayet iyi biliyorum.Bir kaç filmi izlemiştim.Kameraların önünde o kadar güzel di ki.."

"Biliyorum ben de izlemiştim.Dün gece onu gördüğümde çok şaşırdım.Ama Gaye biraz endişeli."

"Hımmmm.Gaye. Dün gece onunla aranızda bir şeyler olduğundan bahsetmemiştin."

"Çünkü bir şey yok"

"Bu konuda çalışmaya devam et Jonathan.Çok kısa bir sürede bir şeyler olacak gibi görünüyor."

"Öyle mi?"

"Evet öyle. Bu herhalde kısa zamanda bir başka Hunter düğününe daha davet edileceğim anlamına geliyor."

"Ben Gaye ile evlenmeyeceğim" dedi Jonathan sertçe.

"Neden?"

"Jarretin evlenmesi hepimizin aklını kaybettiği anlamına gelmiyor.Senin Marilyn Palmerle evlenme olasılığın ne kadar sa benimde Gaye ile evlenme olasılığım o kadar."

"Benim evlilik hakkında ki düşünce mi biliyorsun"

"Evet,hem de çok iyi biliyorum.Nerdeyse benim düşüncelerimle aynı."

"Her neyse Gaye çok güzel bir kadın."

"Dünyada milyonlarca güzel kadın var."

"Olabilir ama çok azında güzellik ve hassaslık bir arada bulunuyor."

"Onun eşsiz olduğunu mu söylemek istiyorsun?" diyerek onun sorusuna cevap vermeyi reddetti.

Benjamin onayladı. "Evet,Abbie gibi eşsiz bir kadın"

Jonathan sustu.Çünkü Benjaminin ne yapmaya çalıştığını biliyordu.Jordan ve Jonathan Abbie yi çok seviyorlardı ve onun gibi bir kadın bulduklarında evleneceklerini söylüyorlardı.

Benjamin haklıydı Gaye de tıpkı Abbie gibiydi.

Jonathan ertesi gün öğle yemeğinde bir araya geldiklerine çok sessizdi.Bu Gayenin gözünden kaçmamıştı.İkisi de Benjamin in annesi hakkında söylediklerini dinliyorlardı.

Gaye sadece bir saat vakti olduğunu söylemişti.Bu yüzden Jonathan kendisinin konuşmayacağını,çünkü bu konunun Gaye için çok önemli olduğunu söylemişti.

Ama daha o an yalan söylediğini biliyordu.

Aslında Benjamin in dün gece söylediklerini düşünüyordu.Galiba Gaye aşık olmak üzereydi.Belki de olmuştu bile.

Benjamin konuşurken Jonathan hep Gayeyi izledi.Onun kocaman yeşil gözlerinden ve dolgun dudaklarından gözünü alamıyordu.

Ya sen ne dersin Jonathan" Benjamin Jonathanın dinlemediğini anlamış dikkatini buraya vermesini istiyordu. Gaye endişeli bir şekilde ona baktı.Acaba önemli bir şey m, kaçırdım diye düşündü.

"Afedersiniz" diyerek anlamadığını belirtti.

"Bence cevap hayır Benjamin" dedi Gaye.Yarın akşam annemle beraber dışarı çıktığınızda benim sizle olmamin hiçbir anlamı yok.Zaten kendi sorunlarımla Jonathanın yeterince vaktini aldım."

Benjaminin sorusunu şimdi anlamıştı Jonathan.Gaye ve Jonathanında onlara eşlik etmelerini teklif etmişti.Ama Gaye ikisinin adına reddetmişti.

Belki de başka bir nedenden dolayı kabul etmiyordu.Belki yine Craven aramıştı onu.Geçen bir iki gün o kadar meşguldü ki o adamı aramaya fırsat bulamamıştı.Ama bugün Abbie ve oğlu hastaneden ayrılıyordu,işler daha kolaylaşacaktı.

"Bence yarın birlikte olmak harika bir fikir"dedi Jonathan

"Ben dört kişilik yemek masası ayırtacağım dedi Benjamin,Gayenin bir şey demesine fırsat vermeden."Evet ben işe gitsem iyi olacak,seni giderken hastaneye bırakabilirim."

"Benim Gaye ile konuşacağım bir konu var ben bırakırım dedi Jonathan."

"Özür dilerim" dedi Jonathan.Bugün size pek katılmadım.Gayenin masanın üzerinde duran elini avucunun içine alarak. "Sizi rahat rahat konuşun diye yalnız bırakmak istedim ama daha sonra daldım.Yarın akşam yemeğe davet ettiğinde sizi dinlemiyordum."

"Çok meşgul birisi olduğunu biliyorum Jonathan.Bana zaman ayırdığın için çok teşekkür ederim.Ben sadece.."

"Ne o beni uzaklaştırmaya mı çalışıyorsun."

"Tabi ki hayır.Ben sadece senin nazik davranışından yararlanıyor gibi görünmek istemem."

"Öyle bir şey olursa uyarırım.Yarın akşam gidiyoruz.Şimdide senin ehliyet sorununu halletmeye gidiyoruz."

Dışarı çıkınca Gaye Jonathana hayretle baktı. " Benimle konuşmak istediğin konu bu mu?"

"Evet buydu" dedi sakince

Gaye biraz utanmış görünüyordu."Ben-" yutkundu."Sen bana araba kullanmayı öğretmeyi teklif ettin ben de kabul ettim."

"Tamam Gaye" dedi Jonathan.Ona sarıldı,sanki omuzlarından büyük bir yük kalkmış gibi rahatladı.

Gaye onu bir daha görmek istiyordu.Hatta bu konuda ilk adımı bile atmıştı.Jonathan o kadar mutluydu ki sevinç çılgılığı atmak istiyordu.

Peki öğle yemeğinde içinde duyduğu korkuya ne olmuştu?Hani ona aşık olmaktan korkuyordu* Şuanda bunların hepsini unutmuştu.

"Elbette sana araba kullanmayı öğreteceğim.Ama şimdi seni hastaneye bırakayım."

Gaye şaşkın görünüyordu.

Ama kimse Jonathan kadar karmaşık duygular için de olamazdı.

Jonathan Richard'a nefretle baktı.Adam oldukça yakışıklı ve o kadar da küstah görünüyordu.

"Bu zevki neye borçluyum?" Richard dikkatli konuşuyordu. "Beni bulmanı gerektirdiğine göre çok önemli bir şey olmalı."

Jonathan Gayenin bu adam yüzünden ne kadar acı ve sıkıntı çektiğini düşündükçe ona vurmamak için kendini zor tutuyordu. "Emin ol, o zevk sadece sana ait" dedi. "Seni bulmam hiç zor olmadı çünkü Gabriel Hunter benim kuzenimdir."

Bunu öğrenmek Richardı korkutmuş gibiydi.

"Peki sen kimsin diye sordu heyecanla.

"Sana söyledim Gabriel in kuzeniyim."

Film ve sinema eleştirmeni olan Gabe bir aktörün sanat hayatının sonunu getirebileceği gibi zirveye taşıyabilirdi.Kuzenine telefon edince Richardın nered olduğunu hemen öğrenmişti.

"Peki Gaye ile ilişkin nereden?" Richard küstahlığı bırakıp savunma pozisyonuna geçmek üzereydi.

"Ben bir aile dostlarıym yeterince açıklayabildim mi?"

"Ben sadece..."

"Biraz daha açık konuşayım Gaye ve Marilyn den uzak durmanı söylemiştim sana ama bir şey daha söyleyeceğim.Bir daha ki sefere tavsiye ile kalmam.Bunu telefonda halletmeye de çalışmam."

"Peki" diye geri çekildi Richard."Demek Gabenin kuzenisin."

Jonathan kalkmak üzereyken gülümsedi. "Birbirimizi anladığımıza sevindim."

"Gaye sana aşık mı?"

Jonathan arkasını döndü ,kaşlarını çattı. "Bu seni ilgilendiriyor mu?"

"Sanmıyorum.Sadece mutlu olup olmadığını merak ettim."

Jonathan gözlerini kıstı.Bu adamın sesinde kendisini rahatsız eden bir şey vardı.Onun bir zamanlar Gaye yi sevdiğini düşününce çıldıracak gibi oldu.

"Gaye çok mutlu" dedi.

Richard başını salladı,birden duygusallıktan kurtulmaya çalıştı."Seni kıskanmıyorum.Gaye soğuk su balığı gibidir.Annesine gelince eski haliyle iyi bir kayınvalide olurdu ama şimdiki haline bakılınca..."

Jonathan hırsıyla Richardın üzerine atıldı ve gömleğinin yakasından tuttu.

"O hala Marilyn Palmer,Craven. Hep öyle kalacak.Gaye gelince sen onun için uygun adam değildin.Ben onu çok sıcak,çok cana yakın ve inanılmaz güzel buluyorum"

Adam yüzüzlüğe devam ediyordu. "Bu ne kadar sürecek peki?"

"Benimle mi? Sonsuza kadar."

Jonathan arabasına ulaştığında derin bir nefes aldı.Hayatında bu adam kadar nefret ettiği başka birisi olmamıştı.

Adamın Gaye hakkında söylediklerini düşününce Jonathan onun el değmemiş olduğunu anladı.Richard ın söylediğinin tersine Gaye onun kollarındayken son derece sıcak bir kadındı.

Tekrar onu görmek için içinde dayanılmaz bir istek duydu.

Ama ertesi akşam onları yemeğe götürmek için evlerine gittiğinde Gayenin evinin girişinde bir sürü çiçek gördü.Çiçeklerin üzerinde ki kartta "En büyük hayranınız Richard dan " yazıyordu.

Dün onun yüzüne bir yumruk atmadığı için kendine çok kızdı.

BÖLÜM 11

Gaye çiçekleri görünce Jonathanın yüzünün solduğunu gördü. "Richard bunları anneme yollamış. Annem bunun çok nazik bir davranış olduğunu söyledi. Ben ne diyeceğimi bilemedim."

Jonathan şaşırılmış bir şekilde "Annenemi göndermiş" diye sordu.

"Evet" dedi Gaye ve kartın arkasını çevirerek yüksek sesle okudu. "Birlikte çalışamayacağı için özrü diliyor. Neden fikrini değiştirdiğini bilmiyorum ama"

Jonathan çok garip davranıyordu, Gaye bütün gün onu görmek için sabırsızlanmıştı. Kapıyı açtığı anda Jonathanın gözlerinde ki mutluluğu görmüştü ama şimdi farklı davranıyordu.

Aslında Jonathanın davranışları bu aralar çok sık değişiyordu akşam yemeğinde çok mutlu görünürken, ertesi gün öğle yemeğinde çok sessiz duruyordu. Konuşmaya o kadar az katılıyordu ki neden geldiğini anlayamamıştı. Acaba bu akşam nasıl bir davranış sergileyecekti.

"Abbie ve Conar nasıl diye sordu oturma odasına doğru giderlerken, Benjamin ve annesi oturma odasında oturuyorlardı. Annesi çok güzel siyah bir gece elbisesi giymişti.

Gaye Abbie ve Conarı gerçekten merak ettiği için sormuştu, Abbie'nin arkadaşlığını özlemişti.

Jonathan sadece hayatına girmekle kalmamış, her yönüyle etkilemişti. Hatta sırf o istedi diye araba kullanmayı öğrenecekti Gaye.

"Jarret anaç bir tavuk gibi hem karısını hem de oğlunu her türlü tehlikelere karşı koruyor," dedi Jonathan gülümseyerek. "Charlie de ona yardımcı oluyor. Bence Abbie birkaç güne kalmadan onları yanından kibarca kovacaktır." Benjamin ve Marilyn e dönerek onlara iyi akşamlar dedi ve eğilerek Marilyn i öptü.

Oysa Gaye yi öpmemişti.

Annesi Jonathanı görünce gülümsedi. "Acaba dedi Jarret, Abbie ve Conarın kim olduklarını sorabilir miyim. Ve tabi ki Charlie"

Gaye Jonathan hakkında annesine fazla bir şey anlatmamıştı bu yüzden kim olduklarını sorması gayet normaldi. Ama Jonathan abisi ve onun güzel karısını anlatırken onu dikkatle dinledi.

Marilyn böyle güzel bir ailen olduğu için çok şanslısın dedi. "Ben ve Terence de hep.. "Birden sustu. Kafası karışmış gibiydi. Sonrada bir şey olmamış gibi devam etti. "Gaye ye bir kardeş veremediğimiz için çok üzüldük. Gaye için çok güzel olurdu. Senin çocuğun var mı Benjamin?"

Gaye nefesini tuttu. Benjaminin bir oğlu vardı ve ölmüştü. Başını Jonathan'a çevirdi. O da dikkatle Benjamin'i dinliyordu.

"Bir oğlum vardı Marilyn" dedi hiç duraksamadan. "Doğuştan bir kalp hastalığı vardı birkaç ameliyattan sonra düzeldi. Ama karım hastalığını kabullenemedi ve Sam 3 yaşındayken bizi terk etti."

"Çok üzüldüm Benjamin" dedi Marilyn. "Ama şey oğlunun öldüğünü söylemiştin."

Benjamin onayladı. "Sam çok sessiz bir hayat sürdü ama eminim ki hayatından memnundu."

"Evet çok memnundu" dedi Jonathan. "Sam benim en yakın arkadaşımды Marilyn."

Gaye endişeyle annesine baktı. Benjaminin ne yapmaya çalıştığını anlamıştı. Dün öğlen yemeğinde konuşmuşlardı. Sanki iki yıldır acılara kapatmıştı annesi kendini. Kendisine acı veren her şeyden kaçırıyordu. Benjamin acısıyla yüzleşmeden önce onu acılara alıştırmaya çalışıyordu. Ama bunu kendi acılarını anlatarak yapacağını tahmin etmiyordu Gaye.

Benjamin konuşmaya devam etti. "Fiziksel özrü olan tüm çocuklar gibi Sam in de zekası pırl pırlı. Daha 21 yaşındayken lisansını bitirmişti. Tam doktora yapacakken o arabanın altında kaldı."

Son cümleyi kimseyi suçlamadan, duygusunu belli etmeden söylemişti. Ama annesinin yüzü değişmişti. Biraz önce gülümseyen yüzünde hüzün vardı şimdi.

Ama düzelmmişti. Benjamin'e üzüntüyle bakıyordu.

"Çok üzüldüm Benjamin. Anne baba için çocuğunu kaybetmenin nasıl acı vereceğini düşünmek bile istemiyorum."

"Umarım o acıyı hiç yaşamazın" diyerek uzanıp onun elini tuttu. "Artık çıkalım mı ne dersiniz?"

"Bir an ona ulaştı değil mi" dedi Jonathan. Marilyn Benjaminin arabasındaydı.

Gaye Jonathan'a baktı. Bugün biraz garipti. Sanki ondan uzak durmaya çalışıyordu bu yüzden Gaye nasıl cevap vereceğini bilemedi.

"Evet öyle. Arkadaşın için çok üzüldüm. Eminin Benjaminde annem kadar üzülmüştür" dedi Gaye

"Sam onun bütün hayatıydı. Annesi onları terk ettikten sonra Samın hem annesi hem de babası olmuştu. Ben Sam ile üniversitede tanıştım. Babasına nasıl hayran olduğumu çok iyi bilirim. Aralarında ki bağı hiçbir baba oğul rasında görmedim. Sam beklenmedik bir şekilde ölünce Benjamine ölecekti nerdeyse. Saçları bir gecede ağardı ve aylarca kimseyle konuşmadı. Ona ailesini kaybetmiş insanlar yardım etti Onlarla ilgilenerek eski haline döndü. Kısa bir süre Gaye baktı. "Aynı koşullarda ben onun yaptıklarını yapabilir miydim bilemiyorum" "Bu gece ne kadar güzel göründüğünü söylemiş miydim?"

Gaye birden Jonathan a baktı, sesindeki baştan çıkartıcı ton dikkatini çekti. Bu akşam dün öğlen olduğu gibi durgun olmayacaktı.

"Hayır" dedi Gaye neşeyle.

"Çok güzel görünüyorsun" dedi Jonathan. "Zaten her zaman öylesin."

"Her zaman mı ben sadece hemşire üniformamı giyince bana sıcak davranıyorsun" dedi ilk tanışmalarını hatırlatarak.

"İtiraf etmeliyim ki şu an giydiğin yeşil elbiseyi hepsine tercih ederim."

Gayenin neşesi yerine gelmişti. Neyseki otuzaltı saattir aralarında olan gerginlik biraz hafiflemişti. Gaye bu saatlerden nefret etmişti. Acaba Jonathan da bunun farkında mıydı?

Gece çok güzel geçiyordu. Evdeki hüzünlü anlar yerini neşeli bir havaya bırakmıştı.

Oldukça şık bir restouranttaydılar. Müşterilerin bazıları annesini tanımışlardı ama arkadaşlarının yanında rahatsız etmek istemedikleri için yanlarına gelmemişlerdi. Yemekler çok güzeldi ve servis harikaydı. Masada çok samimi bir ortam vardı. Annesi uzun zamandır dışarı çıkmamıştı.

Eve dönerlerken Gaye çok güzel bir akşam geçirdiklerini söyledi. Annem bu akşam sanki geçmiş günlerinde ki gibiydi. Babam zaten onun toplum içinde çok daha farklı bir kişiliğe büründüğünü söylerdi."

"Evet bencede. Annen sinemaya dönmeli. Ama kesinlikle Cravenle değil." Diye ekledi hemen. Ondan ne kadar uzak durursanız o kadar iyi olur. Ama baban haklıymış annen izleyici olunca daha hareketli oluyor. Annen bu akşam çok eğlendi."

Yemek sırasında sadece bir kez durgunluk oldu. O da annesiyle tuvalete gidip döndüklerinde iki adam konuştukları konuyu değiştirdiklerinde olmuştu.

Jonathanın ruh hali bir zaman eski haline dönmedi. Ama annesi çok neşeliydi. Gecenin amacında annesinin sağlığı olduğuna göre amaca ulaşılmıştı. Jonathan Gaye dönüp eve bırakmayı teklif ettiğinde diğer çift sıcak bir sohbet içindeydi. Gaye gecenin çok başarılı geçtiğini düşünüyordu.

Ama içinden bir ses Jonathanın bu işlere bulaştığı için çok pişman olduğunu söylüyordu.

"Bizi Benjaminle tanıştırdığın için teşekkür ederim. Onun anneme yardımcı olacağını hissediyorum."

Jonathan motoru durdurdu. "Ben de eminim. Neden ben bunun bir tür elveda olduğu hissine kapılıyorum?" Kaşlarını merakla yukarı kaldırdı.

Gaye nin yüzü kızardı. Jonathan öyle düşünmüştü demek ki ve gerçekten öyleydi. Onun çok zamanını almışlardı. Son iki gün Jonathanın onlara karşı sabrının gittikçe azaldığını göstergesiydi.

"Geçen hafta senin çok zamanını aldık"

"Gaye lütfen inan bana, ben istemediğim hiçbir şeyi yapmadım."

Gaye gözlerini açtı. "Hiç mi?"

"Evet hiç. Ve şuanda da ne yapmak istediğimi biliyor musun?"

Gaye karanlığa alışmıştı. Jonathanın gözlerine bakınca ne yapmak istediğini anladı. Birden gerginleşti.

"Bilmediğini söyleme bana" diye fısıldadı Jonathan ve onu kendisine çekti. "Arabamda birini öperken yakalanma yaşımı çoktan geçtim ama..."

Gaye Jonathan a baktı ve nefesini tuttu. Onu öpmek istiyordu. Bunu Gaye de istiyordu. Hem de her şeyden çok istiyordu.

"İstersen eve girebiliriz." Dedi Gaye

"Evet isterim."

Gaye kapıyı açarken kandini rahatsız hissediyordu. Ne yapıyordu? Öpüşmek için Jonathanı eve çağırıyordu. Öpüşmeyi o da çok istiyordu ama bu kadar belli etmek hoşuna gitmiyordu.

"Bu kadar çok düşünme artık" dedi Jonathan oturma odasına girerlerken ve elini Gayenin yüzüne koydu.

"Alnında kırışıklıklar çıkacak" dedi ve onu alnından öptü. "Şua emin ol ki gözümde küçük düşmüş falan değilsin. Sadece özel bir yerde sevişmeyi tercih eden bir kadın olduğumu düşünüyorum."

Gaye şaşırıldı. Evet öpüşmek istiyordu ama sevişmek çok farklı bir şeydi.

Ama Jonathan dudaklarını onunkilerle birleştirdiğinde karşı koyamadı. Öpüşmeleri tutkuyla derinleştiğinde

Gaye farkında olmadan kollarını onun boynuna doladive ona yaklaştı.Jonathan onu kendi vücuduna bastırıyordu.

Odadaki tek ışık masanın üstünde ki abajurdu.Bu onları birbirine daha fazla yaklaştırmıştı.Jonathan Gayeyi uzun koltuğa yaklaştırdı ve uzanmalarını istedi."Çok güzel" dedi ve Gayeyi öpmeye devam etti.

Gayenin bütün duyu organları uyanmıştı sanki,alev alev yanıyordu.Onun bir parçası gibi sarmaş dolaş olmuşlardı.Jonathanın dudakları önce boynuna sonrada daha aşağılara indi.

Jonathan ceketini çıkardı attı ve sonra ellerini Gayenin göğsüne doğru indirdi.

"Gaye seni istiyorum" dedi ve başını Gayenin göğsüne gömdü. "Ama annen ve Benjamin heran gelebilir."

"Unutmuşum" diye bir çığlık attı Gaye ve hemen kendini topladı.Son birkaç dakikada hayatında Jonathan'dan başka hiçbir şey yoktu ve şimdi bile Jonathanın başını göğsünden çeksin istemiyordu.Onun yumuşacık saçlarını okşarken "Bizi böyle yakalamalarını istemeyiz herhalde" dedi ve böyle yakalanmanın onu nasıl utandıracağını düşündü.

Jonathan ayağa kalktı ve üstünü başını düzeltti.Gayenin yanına oturdu.

Annesinin gelmesini bekledikleri birkaç dakika içinde Gaye kendine gelmeye çalıştı.Açılan fermuarını düzeltmeye çalışırken Jonathan" yardım edeyim.Olanları kimsenin bilmesini istemeyiz öyle değil mi? "dedi.

Ama Gaye biliyordu.Jonathanın ellerinin dokunuşunu ve dudaklarını asla unutamayacaktı.

Tam o sırada kapı çaldı.Kapının önünden annesinin kahkahası geliyordu.

Yaşlı çiftin içeri girmesi uzun sürdü.Gaye onların bir şeyden şüphelenmesinden korkuyordu.Ama annesi ve Benjamin bir şeylerin ortasında geldiklerini biliyorlar gibi muzipçe sırıtıyorlardı.Gaye kızardı.

Yaşlı çift içeri girdiğinde Jonathan onları kibarca selamladı."Tam zamanında geldiniz" dedi. "Bende tam gitmek üzereydim."

Gaye bu habere çok üzüldü.Oysa Jonathanın bütün gece orada kalmak istediğini düşünüyordu birkaç dakika önce.

Benjamin genç adama baktı. "Marilyn kahve yapmak üzereydi"

"Korkarın ben kalamayacağım" dedi Jonathan ve gülümsedi.

Nihayet içlerinden biri gülümseyebilmişti ama ikiside birbirine bakmaktan kaçınıyordu.

"Yarın erken kalkmam gerek sabah zinde olmak istiyorum.Bu güzel gece için hepimize teşekkürler.Beni kapıya kadar geçirmene gerek yok Gaye "

Bunu söylerken bile çoktan koridora doğru yürümeye başlamıştı.Biran önce buradan kaçıp kurtulmak istiyordu.

Halbuki giderken Gaye ne zaman tekrar buluşacaklarını söylememişti bile.Gaye onu bir daha görebilecek miydi?

BÖLÜM 12

Jonathan gittikçe daha çok korkuyordu.Ve bütün bunlar Benjaminin suçuymdu.

Gayenin evine giripte çiçeklerin ona değil de annesine geldiğini öğrenince çok rahatlamıştı.Her şeyin yoluna girdiğini düşündüğünde yemekte Benjaminin Marilyn ile evlenme konusuna hiç soğuk bakmıyorum demesiyle büyük bir şok geçirmişti.

Bunu söylerken ki bakışı onun Benjamine Gaye ile evlenme olasılığı hakkında söylediklerini getirmişti.Jonathan Benjamini yıllardır tanıyordu.Sam öldüğünden beri hiçbir ciddi ilişkisi olmadığını biliyordu.Benjamin bunları söylerken çok ciddi olduğunu biliyordu.

Jonathanın tanıdığını sandığı insanlar ne kadar da değişmişti.Örneğin Jarret Abbie ye aşık olduğunda nasılda farklı davranmaya başlamıştı.Benjaminde Marilyn e ilk bakışta aşık olmuş ve evlenmeye karar vermişti.Aynı şeyin kendi başına da gelmesinden korkuyordu.Kafası bu kadar karışık olmasına rağmen az önce Gaye ile sevişmesine ramak kalmıştı.

Hayatında hiç yapmadığı şeylerdi bunlar.Dün gece yaptığından utanıyordu ama özür dilemek te istemiyordu.Çünkü özür dilemeye kalkışsa neden böyle davrandığını da açıklamak zorunda kalacaktı ve bunu hiç istemiyordu.

"İçeri girmem de bir sakınca yok değil mi?" Jarret ofisin kapısında duruyordu.Sonra içeri girip kapıyı kapattı.

"Trish canının biraz sıkkin olduğunu söyledi."

"Sen neden karın ve bebeğinle değilsin" diye sordu Jonathan huzursuzca.Jarret bir haftadır neredeyse işe hiç

uğramıyordu.

"Evet" dedi Jarret sırtarak. "Canın gerçekten sıkkın"

"Hayır değil "diyerek derin bir nefes aldı Jonathan "Ailen nasıl"

"Akşam bize yemeğe gel,kendin sor"

"Abbienin işi başından aşkındır" dedi isteksizce.

Jarret bozulmuştu. "Abbienin bununla ne alakası var.Sabah kahvaltıda seni uzun zamandır göremediğini söylüyordu."

Jonathan abisinin imalarını anlamamazlıktan geldi. "Çok meşguldüm."

Jarret başını salladı. "Tahmin ettim.Zaten Abbie Gaye ile birkilte gelmeni istedi."

"O zaman Abbie sadece Gayeyi davet etsin beni bu işin dışında tutsun." Dedi ve ayağa kalkarak pencerenin önüne doğru yürüdü. "Gaye yetişkin bir kadın.Kendi başına eve gelebilir."dedi otobüs yada trene binebilir.Artık ona araba kullanmayı öğretmek istemiyordu.

"Tartıştınız mı yoksa"

"Hayır"dedi.Neden abisi sürekli soru soruyordu en son istediği şey Gaye ile bir çift gibi görünmekti.O özgür bir erkekti ve öylede kalmak istiyordu. "Ben Gaye yardımcı olmaya çalışıyordum sadece ama Benjamin her şeyi kontrol altına aldı" dedi sertçe

Hastasıyla evlenmeye karar vermişti.

Jarret merakla kaşını kaldırdı. "Ya sen!"

"Benjamin artık benim yardımıma ihtiyaç duymuyor"

"Ya Gaye?"

"Kahretsin Gayenin nesini soruyorsun sen daha önce başka kadınlarla da ilgilendim"

"Evet sürüsüyle"

"Evet.Onların hiç biriyle aramı yapmaya çalışmamıştınız."

Jarretin komiğine gitti bu söz. "Ama onların çoğuyla tanışmamıştık.Tanıştıklarımız da..."

Jonathanın yüzü öfkeden kızarmıştı. "O kadar da kötü değillerdi.Gaye ile tanıştım ondan hoşlandım,bir sorunu vardı yardımcı oldum ve artık onu görmek için bir nedenim kalmadı"

Ama son birkaç gündür onu özlüyordu.Sakinliğini,güzelliğini,gülüşünü...

"Bir neden olmak zorunda mı?" diye sordu Jarret sakin bir sesle.

Jonathan derin bir iç çekti. "Doğrusunu söyleyeyim mi. O na daha fazla kapılmak istemiyorum."

"Zaten kapılmışsın Jonathan" dedi abisi sevgi dolu bir sesle.

Jonathan reddetti." Hayır.Bu son birkaç gün kendimi ondan uzak tutmayı başardım ve böyle kalmasını istiyorum.Abbieye sevgilerimi ilet.Bu akşam başka işlerim var" Hiçbir bağlılık istemeyen,serbest manken Sarahla.Onun yanında hatta yatağında geçireceği birkaç saat belki ona Gaye Royali unutturabilirdi.

Jarret gitmek üzere ayağa kalktı. "Abbie buna çok üzülecek."

"Yarın gelir onun gönlünü alırım"

"Lütfen unutma"

Jonathan sandalyesine yaslanıp yeniden düşüncelere daldı.Abbie ve Jarreti çok seviyordu ama mutlu insan rolü yapamayacak kadar sıkındı bugün.Jarretin güzel bir evliliği vardı ama bütün kardeşler tüm evliliklerin böyle olamayacağını biliyorlardı.Gayenin güzel gözleri bile bunu değiştiremezdi.

monalizasmile

01.12.2006 19:03

Çok kötü bir akşamdı.Sarah her zaman ki gibiydi.Önce bir partiye gitmişlerdi.Normalde Jonathan böyle bir akşamdan hoşlanabilirdi.Ama Jonathan çok sıkılmıştı.Bir an önce oradan uzaklaşmak istiyordu.

Sarah onun sıkıldığını anlamış,çıkmayı teklif etmişti.Ama bunun Sarah a haksızlık olacağını düşünmüş,çok kötü olmuştu.

Herkezden özür dileyerek oradan tek başına ayrılmıştı.Çünkü onunla yalnız kalmak istemiyordu,onun yatağında geçirmek te...

Saraha haksızlık etmek istemiyordu.Çünkü geceyi geçirmek istediği kadın o değildi.

Her şey çok kötü gitmişti.Akşamım atısında oradan ayrılmış,aklına gelen tek şey abisinin evine gitmek olmuştu.Başka bir yere gitmekte içinden gelmiyordu.

Otuzyedi yaşındaydı ve bekarıydı,oldukça yakışıklı ve zengindi ama akşamı geçirmek istediği tek yer abisinin

eviydi.Hayatı çok değişmişti.Ve bundan kimin sorumlu olduğunu da çok iyi biliyordu.

Bir daha onu düşünmeyecekti ve bir daha adını bile aklına getirmeyecekti.

Ama abisinin evine gidipte içeri girdiğinde Gayeyi gördüğünde bunun çok zor olacağını anladı.Gaye Conarı kucağına almış onu uyutuyordu.

Ve her zaman ki gibi harika görünüyordu.Saçları altın bir şelale gibi omuzlarına dökülüyor ve yeşil gözleri parlıyordu.Tam o sırada Abbienin söylediği bir şeye gülüyordu ve çekinerek Jonathana baktı.

Yüzünün ifadesi birden ciddileşti.

Bu durum Jonathanı sinirlendirdi."Sizi rahatsız etmiyorumdur umarım"

"Yo sadece Conarın altını değiştirmeye çalışıyorduk,yardım etmek istermisin"dedi Gayenin Kucağındaki Conarı göstererek.

"Hayır"dedi Jonathan Gaye dönerek "Nasılsın?"diye sordu.

"İyiym teşekkürler,annem yine Benjaminle dışarı çıktı"diye cevap verdi.

Gerçekten iyi görünüyordu. "Çok güzel" dedi.Belli ki Benjamin Marilyni etkileme turlarına devam ediyordu.

"Güzel mi" dedi Jarret içeri girerken. "Abbie tavsiyeni tuttu Gayeyi yemeğe davet etti.Viski içermisin?"

"Evet,lütfen" dedi. "Gördüğüm kadarıyla Gayede kabul etmiş" dedi.Şaşkınlığını hala üzerinden atamamıştı.

"Aslında pek sayılmaz.Akşam yemeğine gelemeyeceğini ama Conarı görmeye geleceğini söyledi."

Akşam yemeğine neden gelmemişti?Annesi Benjaminle dışarı çıktıysa onu geciktiren şey ne olabilirdi.

"Bence onu burada görme fikrine alışsan iyi olur"dedi Abbie. "Gaye ile çok iyi dost olacaktık gibi bir his var içimde."

Harika! Bu da tam Jonathanın duymak istediği şeydi.

"Abbie Gayenin annesini tanıyor mu*"

"Tanımıyordu ama Gaye geldikten sonra bize her şeyi anlattı.Tabi ben bunları daha önceden bildiğimi söylemedim kimseye.."

Gaye olan biteni Abbie ye henüz anlatmıştı ve Jarrette ona yardımcı olmuştu.Öfkelenmek mantıklı değildi ama nedense onlara kızmıştı.Gayenin Jarret ve Abbienin evinde bu kadar rahat davranması şaşırtmıştı onu.Belli ki çok güzel bir akşam geçiriyorlardı.Oysa Jonathan.

Ama hala akşam yemeğine gelmediğini merak ediyordu.Richardla bir ilgisi olmamasını diledi.

"Jonathan neden oturmuyorsun.Bizi rahatsız etmeye mi geldin burya?"

Jonathan oturdu.Jarret dediği için değil ihtiyacı olduğu için oturdu.Jonathan gülmeye çalıştı. "Charlie uyuyor herhalde."

Jarret gülümsedi."Satler önce uykuya daldı.Okulun çok sıkıcı olduğunu düşünüyor ama her gün eve yorgun argın dönüyor nedense

Yeğenini düşünürken Jonathanda güldü.

"Geçerken uğrayayım demiştim." Dedi Jonathan." Bu akşam size pek kibar davranmadığımın farkındayım."

"Her zaman çok kibar olmanı beklemiyoruz.Hem üzerinede çok büyük bir yük olduğunun farkındayız."

"Efendim" Jonathan şüpheyle ona baktı.

"Zamanımın çoğunu evde geçirdiğim için işlerin çoğu sana ve Jordana kaldı."

"Ah evet"

"Sen nedemek istediğimi sandın?"

Jonathan rahatlamaya çalıştı.Ama Gaye ile aynı evdeyken bunu yapamıyordu.

"Jonathan"

Son olarak ne hakkında konuşuyorlardı.Evet işte ne kadar yorulduğundan.Ama şu an üzerindeki en büyük yük Gayenin her an içeri girmesiydi.

"Daha öncede yapmıştım bunu" dedi Jonathan.

"Merak ettim de" diye söze başlamıştı ki tam o sırada Gaye içeri girdi.

Gaye sessizce odaya girdi.jonathan için artık alarm çanları çalmaya başlamıştı.

Nasıl durduracaktı bu heyecanı.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu Jarret Gayeye göz kırparak.

Jonathan Gayeye öyle baktığında nerdeyse abisine kızacaktı.Ama aşırı tepki gösterdiğinin farkındaydı.Jarret ona sadece bir arkadaş gibi davranıyordu.

"Abbie Conarı uyutmaya çalışıyor" dedi Gaye

"Bengideyim hepimize kahve getireyim" diyerek odadan çıktı.

Jonathan Gayeye bakarken abisinin ne dediğini anlamadı bile.Ama Gaye odada onunla yalnız kalmaktan pek

hoşnut görünmüyordu.

Jonathan bir süre sustuktan sonra "Nasılsın" diye sordu.

"Bunu az önce sormuştun" dedi Gaye. "Teşekkür ederim iyiyim. Sen nasılsın"

"Fena değil dedi Jonathan." "Jarret biraz sonra bize kahve getirecek otursak iyi olur"

Gaye duraksadı. Ve Jonathan artık Gayenin onunla baş başa kalmaya pek istekli olmadığını anladı.

"Evet onunla koltukta seviştikten sonra pek de kibar davranmamış, evden hızla çekip gitmişti. Ama bundan başka bir nedenle ona soğuk davranıyor olabilir ki?"

monalizasmile

02.12.2006 13:33

BÖLÜM 13

Gaye koltuklardan birine oturduğunda Jonathandan yükselen öfke dalgalarını hissedebiliyordu.

Bu gece onunda buraya geleceğini bilmiyordu.

Abbie sabah onu arayıp akşam yemeğine davet ettiğinde bir sürü mazeret uydurmuş. Jonathanın gelmeyeceğini anlayınca bir kahve içmeye uğrayabileceğini söylemişti.

Önceki akşam Jonathanın yaptıkları onu çok kırmış, geçen birkaç gündür aramaması da Jonathanın artık onu görmek istemediğini anlamasını sağlamıştı.

Gaye derin bir nefes aldı ve Jonathana dönerek "Bu gün senin çok meşgul olduğunu söylemişlerdi" dedi. "Öyleydim. Ama eve dönerken buraya bir uğrayayım dedim."

Eve dönerken mi? Saat daha ondu buraya geldiğinde. Eve dönmek için erken bir saat diye düşündü Gaye.

"Anlıyorum" dedi Gaye. Ama anlamamıştı. Zaten son birkaç gündür Jonathanı anlamaya çalışmaktan vazgeçmişti.

Peşinden koşan Jonathan olmuştu. Belkide birkaç gün sonra ilgisini kaybeden erkeklerdendi o da.

Sebepler ne olursa olsun Jonathan artık hayatında değildi. Gaye artık buna alışmak zorundaydı.

Jonathan onu burada görünce sevinmemişti. Abbie ve Jarretten hoşlanıyordu. Onaların davetini geri çeviremezdi.

"Benjamin ve annem çok iyi anlaşıyorlar" dedi Ve Jonathanın yüzünü astığını görünce sustu. Yanlış bir şey mi demişti?

"Çiçek gönderdikten sonra Richard dan bir haber çıktı mı?"

"Hayır anneme gül gönderdikten sonra çıkmadı."

"İyi"

Richard Gaye için artık önemli değildi. Önemli olan karşısında duran ve artık onunla ilgilenmeyen adamdı.

Jonathan gibi bir adama nasıl aşık olabiliyordu. Aşık olduğu adam gitmiş yerine bambaşka bir adam gelmişti. Belki de Jonathan böyle biriydi ama Gaye öyle olmasını istemiyordu.

Neyse ki Jarret elinde kahve tepsisiyle içeri girmiş ve hemen arkasından da Abbie içeri girmişti.

"Bu gece iki misafirimiz olması ne kadar güzel" dedi Abbie ve sevgiyle kocasına sarıldı.

Bu ikisine bakmak istemedi Gaye. Onlara bakınca kendini daha çok yalnız hissediyordu.

"Ben kahveni içtikten sonra kalkayım. Yarın görevliyim." Dedi Gaye.

"Acele etmene gerek yok" dedi Jonathan. "Ben seni eve bırakırım."

"Hiç gerek yok metroya kadar yürüyebilirim."

"Bu saatte tek başına yürümene izin vereceğimi sanıyorsun, yanıyorsun."

"Gaye yetişkin bir kadın" dedi Jarret. "Eminim tek başına eve dönebilir."

Gaye iki kardeşin konuşmalarında birbirlerine bir şey ima ettiklerini anlamıştı ama Jarretin söze karışmasına sevinmişti. Çünkü Jonathanla eve dönmek istemiyordu.

Gaye hızla kahvesini bitirdi ve "Sizinle olmak çok güzeldi." Diyerek ayağa kalktı.

Abbie Jarrete baktı ve "Senin bebeğin vaftiz annesi olmanı istiyoruz" dedi gülümseyerek.

"Allisonla birlikte. Onun küçük bir bebeği var , onunla çok iyi anlaşacağınıza eminim."

Gaye hem çok şaşırıldı hemde sevindi. Ama Jonathanın memnun olmadığını gördü. Çünkü bebeğin vaftiz annesi olmak Jonathana da yakın olması anlamına geliyordu.

"Abbie ben."

"Lütfen hemen reddetme. Biraz düşün."

"Bunu çok isteriz" dedi Jarret.Gaye önceleri Jarretin çok zor biri olduğunu düşünmüştü ama şimdi dostluğunu çok seviyordu.

"Peki vaftiz babası olarak kimi seçtiğinizi sorabilir miyim?" diye söze girdi Jonathan.

Vaftiz babası elbette ki Jordan ve Jonathan olacaktı.Jonathanın yüzündeki endişeden bu anlaşılıyordu.Gaye vaftiz anne,Jonathan da vaftiz baba olacaktı.

"Kimse olmayacak" dedi Jarret. "Biz karar verene kadar oturun oturduğunuz yerde.Tabii karar verirsek.

"Beni düşündüğünüz için teşekkür ederim.Bebeğinizin iki vaftiz babası , bir vaftiz annesi olsun.Allison eminim tatlı bir insandır.

"Gaye bunu hemen kabul etmen zor olacak ama lütfen biraz daha düşün" dedi Jarret Gayeyi teselli ederek.

Gaye biraz daha düşüneceğine söz verdi. "Seni daha sonra ararım Abbie "dedi ve ayağa kalktı.Mümkünse Hunter ailesinden görmek istediği tek kişi Abbie idi.

"Seni kapıya kadar geçireyim" dedi Abbie.

Gaye onun kapıya kadar geçirmesini istemiyordu çünkü çıkar çıkmaz içinde tuttuğu gözyaşlarını bırakacaktı.

Abbieye güçlüğüle hoşça kal diyebilirdi ve kapı arkasından kapanır kapanmaz hiçkırı hiçkırı ağlamaya başladı. Jonathan artık ona bakmıyordu bile.Peki bunu hak edecek ne yapmıştı?

BÖLÜM 14

"Bu kadar kaba olmak için çok mu uğraşıyorsun,yoksa içinden mi geliyor."

Jonathan Gayeye çok kötü davrandığının farkındaydı,bunu Jarretin hatırlatmasına gerek yoktu.

Kardeşinin öfkeli bakışlarına aynı şekilde karşılık verdi. "Sadece seni örnek aldım."

Jarret öfkeden kıpkırmızı oldu. "Çok komiksin.Eminim artık şunun farkındasındır ki.."

"Evet umarım yaptığından memnunsundur" diye bağırarak içeri girdi Abbie.O kadar kızgındı ki henüz bir hafta önce olduğu ameliyatın rahatsızlığını bile unutmuş gibiydi.

Sadece bir hafta mı olmuştu.Jonathan Gaye ile tanışmadan önceki hayatını hatırlamıyordu bile.Sanki yıllardır sadece onu istemişti ve duygularını söylemekten korkmuştu.

"Hiçte halinden memnun bir insan gibi görünmüyor" dedi karısına onu yanına çekip sarılarak.

"Evet ama utanmış gibi de görünmüyor" dedi Abbie.Siniri hala geçmemişti.

"Gaye bizim misafirimizdei Jonathan ve sen gelinceye kadar gayet mutlu görünüyordu"

"Bne onun mutlu olduğunu sanmıyorum" dedi Jarret karısına. "Sadece duygularını saklamakta Jonathandan daha başarılı."

Jonathan kardeşine döndü. "Bu da ne demek oluyor"

Jarret kardeşine döndü. "Kendine şöyle bir bak Jon.Ne demek istediğimi anlayacaksın."

Jonathan yorgun görüldüğünün farkındaydı.Son zamanlarda iyi uyuyamıyordu.Yorgunluk dışında dış görünüşünde bir farklılık olduğunu sanmıyordu.

"İçine,kalbine bir bak kardeşim.Bay Baştañçıkarcıya ne oldu?"

Jonathan koltuğa çöktü. "Öğle yemeğine çıktı."

Abisi güldü. "Bence uzun bir tatile çıktı.Belkide bir daha hiç dönmeyecek."

Jonathan başını yastığa dayadı ve gözlerini yumdu. "Ne demek istediğini anlıyorum Jarret ama Gaye benim tipim değil"

"Sen-"

Abbie patlamak üzereydi ama o konuşmadan Jarret onu susturdu. "Söylermisin Jonathan nedir senin tipin? Bu akşam dışarı çıktığın kadında senin tipin değil di"

"Evet Sarahın yapmacık tavırlarını ve arkadaşlarını çekecek gününde değildi. "Bir parti havasında değildim bu akşam"dedi.

"Ne tür havadasın?"

"Pek nazik bir akşamında değil" dedi Abbie sesi sakin çıkmıştı. "Gayeye çok kaba davrandın" dedi üzüntüyle.

Jonathan çok değişmişti.Eskidende hayatının bir amacı yoktu ama her şeyi yoluna koymuştu.Hem çalışıyor hemde çok eğleniyordu.Ama bir haftadır çok değişmişti.Bu akşam gerçekten bir parti havasında değildi.

"Bir daha ki sefer ondan özür dilerim"

"Bu ne zaman olacak"

"Abbie"

"Dikkatli ol Jonathan" diye onun sözünü kesti Jarret.

"Bir daha Gayeyi ne zaman göreceğimi bilmiyorum Abbie "dedi Jonathan sert bir sesle abisinin uyarısını dikkate almadan.

"Başka neler bilmiyorsun Jonathan"

"Burada ne aradığımı bilmiyorum.Akşam yemeğine gelemediğim için özür dilemek için gelmiştim.Ama her şeyi berbet ettim." İç çekti. "Haklısın Jarret.Conarın vaftiz anne ve babasının kim olacağına karar vermek tamamen size bağlı."

Sadece Gayenin vaftiz annesi olacağını düşünmek ona yıllarca sürecek işkence olacağını düşünmüştü.Gayeyi görmekten kaçamayacaktı ve onu unutamayacaktı.Onu görmese belki hayatını yeniden eski haline koyabilirdi. Belki...

"Vaftiz babalarının sen ve Jordan olmasını istiyoruz "dedi Abbie yumuşak bir sesle.

Jonathan bunu biliyordu. Bu kadar tepki göstermesinin nedenlerinden biri de buydu.

Bunu Gayede biliyordu.

Belki şimdi çıksa Gayeyi yakalayabilirdi.

Sonra ne yapacaktı.Onu yakalarsa özür dileyebilirdi.Sonra eve götürebilirdi.Ya sonra?

Bilmiyordu.Ama son birkaç gündür onunla ilgilenmediği için kendini çok kötü hissediyordu.Bu akşam onu gördüğünde daha da kötü hissetmişti.

"Bunu büyük bir zevkle kabul ediyorum.Eminim Jordan da böyle hisseder.Şimdi gimek zorundayım.Bir akşam beraber yemek yiyelim" diye duruma açıklık kazandırdı ve hemen kapıya doğru yöneldi.

"Senden haber bekliyeceğiz" dedi Jarret. "Gaye parkın içinden geçen yoldan gitti.Eğer merak ediyorsan."

"Park mı? Gecenin bu saatinde parktan nasıl geçebilir"

"Ama o yetişkin bir kadın"

"Jarret evet seni çok seviyorum ama bir daha bu sözü söylersen kavga etmemiz gerekecek"

"Bu sözün sen söylemiştin ama"

Jonathan sabırla nefes aldıktan sonra Abbie ile vedalaştı.

Arabasına vardığında hala öfkeliydi.Dikkati dağıldığı için arkasında park etmiş arabayı görmedi ve çarptı.

Darbenin etkisiyle kendine gelemeyen Jonathan kendine kızdı.Olanlara hala inanamıyordu demekki dikkati o kadar dağılmıştı.

Çarptığı arabanın sahibi ve Jarret pencereye çıkıp ona endişeli gözlerle bakınca anladı gerçeği.Jonathan bir kaza yapmıştı.

Arabadan inip arabasına bakınca arka tarafın çöktüğünü gördü.Kendi hayatı gibi arabası da bir enkaza dönmüştü.

Sonra on dakika boyunca arabanın sahibinden özür diledi.Ona adresini ve telefon numarasını verdi.Şu an da tek istediği biran önce Gayeye yetişmekti.Onun parkın içinden yürüdüğünü düşününce hem ona hem kendisine kızılıyordu.

Ve Gayenin evinin yakınındaki metro istasyonunda arabanın içinde oturup beklerken de kızgınlığı hala geçmemişti.Çünkü az önce Gayeyi düşünmeseydi kaza yapmayacaktı.

Gayeyi görünce arabasının ön kapısını açarak "içeri gir" dedi sertçe.

Gayenin şaşkınlığı gözlerinden okunuyordu.Arabanın içine eğilip kim olduğuna baktı "Ne arıyorsun " diye sordu kaşlarını çatarak.Böyle bir şeyi beklemiyordu ama sevinmişti.

"Yanlış yere parketmekten ceza kesmelerini bekliyordum" dedi Jonathan sabırsızlıkla. "Bir gece bir feleket yeterli lütfen içeri girer misin?"

Gaye biraz çekinerek arabaya bindi. "Arabanın arkasına ne oldu böyle" diye sordu sessizce.

"ağabeyie ile Jarretlerin evinden çıkınca bir Range Rover ile tanıştı ve Range Rover kazandı."

Gaye şaşkınlıkla gözlerini açtı ama bir şey söylemedi.Sadece sessizce oturdu.

Jonathan yan gözle Gayeye baktı.Hiçbir yorum yapmamasına sinirlenmişti.Neden kazayla ilgili daha fazla soru sormuyordu.

Jarrette fazla soru sormamıştı ama o arabanın şoförüyle konuşurken ona anlamlı şekilde gülmüştü.

Gaye hiç de eğleniyor gibi görünmüyordu.Acaba ne düşünüyordu.Yine onu zorla arabaya bindirmişti.

"Gelecek hafta dreksiyon dersine başlıyorum"

Gaye o kadar geç konuştu ki Jonathan onun konuştuğuna inanamadı bile.

"Bu gün bir sürücü kursunu aradım ve kayıt yaptırđım " dedi Jonathana dönerek.

Gaye Jonathanı şaşırtmıştı.Tamam ona araba kullanmayı öğretmemeye karar vermişti ama Gaye ondan önce davranıp kayıt yaptırmıştı.

"Senin işlerinin yoğun olduğunu düşündüm" diyerek yaptığının nedenini açıklamaya çalıştı.

Ama o bir neden istemiyordu ki.Aslında Gayenin yaptığı mantıklıydı.Kendiside öyle karar almamış mıydı.

"Jonathan" Gaye onun sessizliğinin nedenini merak etmişti.

"Dinliyorum Gaye" dedi Jonathan."Eğer istediğin buysa yap tabikii.Az önce yaptığım kazaya bakılırsa başkasında ders alman daha iyi olur."

"Ne kadar iyi olursak olalım Jonathan hepimiz bir gün hata yapabiliriz."

Ne demek istemişti bu sözlerle.Demek istediğinden başka anlam taşıyor muydu bu sözler.

Neyse ki eve varmışlardı ve Gayenin sözüne bir cevap vermek zorunda kalmamıştı.

Arabasını durdurdu ve ışıkları yanmayan eve baktı.

"Benjamin ve Marilyn daha gelmemişler"

"Evet.Beni eve getirdiğin için teşekkür ederim."

"Eğer istersen annenler eve dönene kadar yanında kalabilirim." Bu sözleri düşünmeden söylemişti.Ama biraz sonra sözlerinden büyük pişmanlık duydu.Bir kaç gündür ondan kaçmaya çalışırken şimdi de onunla baş başa kalmanın yollarını arıyordu.Ve onunla yalnız kalınca da öpmek isteyeceğini biliyordu.Aslında Jarretin evine girip de onu gördüğü andan itibaren onu öpmek istemişti.

Gaye başını sallayarak güldü. "Annemi beklemek gibi bir niyetim yok.Annemde öyle yapmamı isterdi."

Onu içeri çağırma hiç niyeti yoktu.Bir kaç gündür onu aramaması ve Jarretin evindeki davranışı nedeniyle Gayenin soğuk davrandığının farkındaydı.Ama Jonathan bunu hak ediyordu.

Kahretsin.Biran ondan kaçmanın yollarını arıyor,bir anda Gayede böyle davrandığı için ona kızıyordu.

"Beni bir kahve içmek için içeri davet etmeyecek isin" dediğini duydu yine.

Gaye tam arabadan inmek üzereydi ki durdu ve Jonathan'a baktı. "Bunu istediğine emin misin?" Tek istediği artık normal düşünmek ve normal davranabilmektir.Ama artık neyin normal olduğunu bilemiyordu.

"Evet" dedi Gayeye

Gaye arabadan inerken sinirli bir bakış fırlattı Jonathan'a.

Jonathanın artık kendine gelmesi gerekiyordu.Yoksa Gaye onun su katılmamış bir enayi olduğunu düşünecekti.

Gaye rahat tavırlarla mutfağa ilerledi ve kahve yapmaya başladı.Klinikte ilk karşılaşmalarındaki gibi sinirden kaşık falan da düşürmedi.Bugün ona karşı çok kayıtsızdı.Ve bu durum Jonathan için çok can sıkıcıydı.Otuz edi yaşındaydı ve daha önce hiçbir kadının hareketlerini bu kadar yakından incelememişti ve altında bir anlam aramamıştı.

"Seni kızdıracak ne yaptım söyler misin bana?"

Bu yumuşak sesle sorulan soru Jonathanı altüst etmeye yetmişti.Gaye o kadar çok benziyordu ki Abbieye.

Jonathan düşünceli bir şekilde Gayeye döndü."Neden bir şey yaptığını düşündün ki"

"Abbie ile Jarretin evine geldiğinden beri sürekli beni incitmeye çalışıyorsun da ondan"

İki gündür onu aramadığı ile ilgili hiçbir şey söylememişti.Ama bu onun farkında olmadığı anlamına gelmezdi.

Jonathan omuz silkti "Hiç farkında değilim" diye kaçamak bir cevap verdi.

Gaye onun gözlerinin içine baktı. "Sana inanmıyorum" dedi.

devamı birazdan

monalizasmile

02.12.2006 14:01

Jonathan gözlerini iyice açtı.İnanmıyordu demek."Yani beni açıkça suçluyorsun" dedi.

"Şuana kadar fark etmiş olmalıydın Jonathan.Ben dürüst ve sözünü sakınmayan bir insanım."

Şu ana kadar kimse onu yalancılıkla suçlamamıştı.

Çünkü yalan söylemezdi.Sadece kendini ve ailesini zor bir durumdan kurtarması gerekirse söylerdi.

"Beni kızdıracak bir şey yapmadın" diye cevap verdi Jonathan.Çok güzel,çok cana yakın ve sıcak olmasının dışında.

Gaye anında ayağa kalktı ve yeşil gözlerinin derinliklerinde acı vardı. "O zaman seni burada daha fazla

tutmayayım" dedi sertçe.

Jonathan onun bu sert davranışına şaşırıldı.İstediği buydu ve sonunda başarmıştı. "Gaye!"

"Jonathan lütfen buradan gidermisin?" Gaye ona sırtını döndü,vücudu kaskatı kesilmişti.

Gidebilirdi,buradan gidebilirdi.İstediği bu değimdi

"Gitmek istemiyorum Gaye" dedi. Bana neler olduğunu bilmiyorum.Bir an seni artık görmek istemediğime karar veriyorum,sonra seni görmemeye dayanamıyorum."

"Az önce olduğu gibi.Beni Abbienin evinde gördüğünde hiç mutlu olmadın ama sonra istasyonda beni bekliyordun"

"Evet tam da öyle"

"Peki neden böyle hissettiğini biliyor musun"

Elbette ki biliyordu.Ama bunu açıklayamazdı. "Hayır" dedi. "Ve bunu anlayıncaya kadar da sana acı çektirmek istemiyorum"

"Bunun nedenini bilmediğine inanmıyorum"

Gaye neyi bilip bilmediğini benden iyi bilemezsin" Bu kadın onu deli ediyordu ve aynı zamanda onu öpmek istiyordu.

Jonathan onu kendine çekmeye çalıştığında Gaye direndi.

"Seni istiyorum Gaye.Hem de çok"

"Yani"

"Benim evime gidelim.Geceyi seninle birlikte geçirmek istiyorum"

Gayenin yüzü kızardı. "Neden Jonathan"

"Çünkü seni istiyorum"

"Bu yeterli değil"

"Benden ne istiyorsun Gaye?"

"San baştan dürüst davrandım Gaye"

"Hayır" dedi Gaye ve ciddileşti. "Artık gitmen gerekir,anlıyor musun?"

Bir an artık Gayenin dudaklarının tadına varamayacağını düşündü ama hiçbir şey için özgürlüğünden vazgeçemezdi.

"Evet gitmem gerek.Hoşçakal Gaye." Hiç istemese de ona hoşça kal demek zorundaydı.

"Hoşça kal Jonathan." Gaye ona bakmıyordu bile.Gözlerini duvarda bir noktaya dikmişti.

Jonathan onu bırakmak istemiyordu ama mecburdu,gidecekti.

Çıkıp evin kapısının arkasından kapandığını duyunca kalbinin de kapısının kapandığını hissetti.

monalizasmile

02.12.2006 15:19

BÖLÜM 15

"Hayatım çok fazla çalışmıyor musun?"

"Klinikte eleman eksikliği var" diye geçiştirmeye çalıştı Gaye.Nedeni iseJonathanı düşünmemek için kendisini işe vermiş olmasıydı."Hem Benjamin o kadar sık geliyor ki seni yalnız bırakmak gibi bir korkum yok artık."

Annesinin yanakları pembeleşti. "Evet Benjamin çok kibar biri ama benim hakkımda konuş muyorduk"

"Ama benim hakkımda da konuşmayalım"

"Seni böyle üzgün görmeye dayanamıyorum Gaye"

"Anne bunun hakkında konuşmayalım" dedi.Ağlamak için dudaklarını ısırıyordu.

Jonathan onu sevemeyeceği için terk etmişti.Kendi kendine bir kadını sevmeyi yasaklamıştı.Ama Gaye onu o kadar çok seviyordu ki...

Ama annesi konuşmaya başladı. "Son iki yıldır sana karşı çok adaletsiz davranıyordum.Ama şimdi Benjamin sayesinde o kadar iyi anladım ki sana çok yüklenmişim.Gaye Jonathan'a aşık mısın?"

Gaye bir şey söylemek için ağzını açtı ama konuşamadı.

Annesi elini omuzun kaydı. "O çok tatlı bir insan Gaye.Senin için daha iyi birisini düşünemezdim.Eminim .... Babanda onu çok severdi"

Evet annesi geçmiş zaman kullanmıştı.

"Anneciğim.." Tam annesine sarılmıştı ki kapı çaldı.İkisi de birbirine baktı.Çünkü ikisi de buakşam kimseyi

beklemiyordu. "Seninle sonra konuşuruz"dedi annesine.

Annesi kapıyı açmaya gittiğinde Gaye annesiyle iki haftadır yeterince ilgilenemediğini düşündü. Annesinde ki değişim harikaydı.

"Bak ziyaret kim gelmiş" dedi annesi.,

Gaye Jonathanın yüzüne bakınca ayrı kaldıkları sürede onun da çok acı çektiğini anladı.

Peki neden gelmişti buraya?Yüzünde ki ifadeye bakılacak olursa pek nezaket ziyaretine gelmiş gibi görünmüyordu.

"İyi akşamlar Jonathan" diye resmi bir şekilde selamladı onu Gaye.

Ama aslında nasıl görüldüğünü düşünüyordu o an.

"Merhaba Gaye" diyerek ona karşılık verdi Jonathan.

"Eğer izin verirseniz ben yukarı çıkacağım.İlgilenmem gereken bir şey vardı da."diyerek annesi onları yalnız bıraktı.

Ne yapmaya çalışıyordu acaba?İki haftadır onu görmemişti ve onu tekrar görmeyi ummuyordu.Ama buradaydı işte ve tek çaptığı çatık kaşlarla onu süzüyordu.

"İçecek bir şey ister misin?Çay yada kahve?"

Jonathan Gayenin yemek için açmış olduğu şarap şişesini işaret ederek "Şundan bir kadah alanilir miyim" dedi

Gaye ona bir kadeh çıkardı ve şarap kodu.Jonathanın neden geldiğini merak ediyordu.Nedeni ne olursa olsun durumu çok kötü görünüyordu.

"İşlerin yolunda mı? Diğerleri nasıl?"

"Hepimiz çok iyiyiz.Buraya kendimden bahsetmeye gelmedim."

"Burada mı oturalım yoksa oturma odasına mı geçelim"

"Burası iyi.Bu akşam Benjamin uğradı"

Gaye bunda bir gariplik göremedi.

"O annemle çok iyi anlaşıyor.Hatta,"

"Benjamin annenin normale dönmesine çok az kaldığını söyledi.Yni kendi hayatını yaşamakta özgür kalacaksın artık"

Bunu hiç bu açıdan düşünmemişti ama annesi artık normale döndüğü için çok mutluydu."Benjamin ayrıca senin geçen gece Richard Cravenle karşılaştığını söyledi."

Belli ki Benjamin Jonathana çok şey anlatmıştı ve onun bundan çok rahatsız olduğu yüzünden belli oluyordu.

Benjamin çok doğru anlatmıştı.İki hafta önce Richard şansını tekrar denemeye karar vermiş ve oraya gelmişti.Tam o sırada Benjaminde gelmişti.Benjamin içeriye alınırken Richard dışarıda kalmıştı.

Ama bunu Jonathana anlatması ilginçti.Ayrıca artık özgür olacağını söylerken Benjamin ve annesinin bir şeyler planladığını mı söylemek istemişti.

"Jonathan bence sen ve ben.."

"Evet sen ve ben" diye söze girdi Jonathan."Eğer Richardın senin hayatına tekrar girmesine izin vereceğimi sanıyorsan yanılıyorsun.Onun kafasını kıracağım.Onu daha önce uyarmıştım"

"Sen Richardı uyardın mı? Ne zaman yaptın böyle bir şeyi?"

"Annene gül gönderdiği günden bir gün önce onun yanındaydım"

"Peki neden böyle bir şey yapma gereği duydun."

"Senin tekrar incinmeni istemiyorum.O adam senin değerini bilmiyor"

"Buna benim karar vermem gerekmez mi?"

"Sen şuan çok duygusalsın.Bir an gülüyor sonra ağlıyorsun.Bu koşullar altında önemli kararlar alamazdın"

"Aynı şeyler senin için de geçerli."Biraz önce Benjamin ve annemin bizim için çöpçatanlık yapmaya çalıştıklarını söylüyordum.Richardla bir ilgim yok.Onu eve bile almadım"

"Ama tek bir konuda haklısın Jonathan.Şuan çok duygusalım.Ama haklı bir gerekçem var"

"Eminim vardır.Annenin sorunu çözülmek üzere.Ama kendine zaman tanı.Richardla ilgili karar vermekte acele etme"

Yine mi Richard. "Sana Richardla ilgilenmediğimi söylemiştim.Bir daha asla ilgilenmeyeceğim.Ama.."

"Bir ama mı var"

"Evet var.Richara aşık değilim ,hiç de olmadım.Ama bir başkasına aşığım."

Bu sözleri söylediğine hemen pişman oldu.Orada durup Jonathana aşık olduğu kişinin o olduğunu söyleyemezdi.

Jonathan Gayenin kolunu kavradı,sıkıca tuttu. "Kim o? Söyle bana kim olduğunu."

"O harika bir erkek" derken Jonathanın kıskançlıktan çıldırmak üzere olduğunu farkındaydı."Çok ilgil ve çok yakışıklı"

"Dış görünüş önemli değildir Gaye"

"Ama benim sevdiğim erkeğin davranışları birden değişiyor,o zaman bütün çekiciliğini kaybediyor."

Jonathan bu itiraftan hoşlanmıştı. "Sen çok güzel ve cana yakın bir kadınsın Gaye.Sevdiğin erkek de öyle olmalı.Peki bu adam da seni seviyor mu?"

"Galiba" dedi gülümseyerek Jonathana bakıyordu. "Beni sevdiğini söylemesi an meselesi"

"Yani daha seni sevdiğini bile söylemedi mi? Gaye bu ne biçim bir erkek ki daha seni sevdiğini bile itiraf edemedi"

"Aşka güvenmeyen bir erkek.Annesi yüzünden hiçbir kadını sevmemesi gerektiğini sanan bir erkek"

Jonathan dona kaldı.Hiç bir şey söyleyemedi bir süre.Öylece kaldı.

Gaye kakhahalarla gülüyordu. "Bu başına ilk defa geliyor galiba.Jonathan söyleyecek söz bulamıyorsun."

"Gaye ben ben.."

"Önemli değil Jonathan" dedi Gaye ona doğru yürüdü ve ona sımsıkı sarıldı. "Ben senin adına da konuşabilirim.Seni çok seviyorum Jonathan hem de çok"

"Benimle evlenecek kadar mı?"

İçinde ki umut büyümüş bir anda çiçek açmıştı.Gaye gözyaşlarını tutamadı konuşurken. "Evet,seninle evlenecek kadar çok."

"Şu geçen haftalarda tam bir aptal gibi davrandım.Sensiz yaşayabileceğimi sandım,ne büyük bir aptallık.O kadar perişandım ki kimse yanımda durmak istemiyordu.On yıllık sekreterim bile kendimi toparlamazsam istifa edeceğini söyledi.Seni çok seviyorum Gaye Royal.Seninle sonsuza kadar birlikte olmak istiyorum."

"Bu bence de harika bir fikir sevgilim" dedi Gaye ve uzun zamandır bir araya gelmeyen dudaklar birleşti.

BÖLÜM 16

"Eğer Benjaminin yakında kayınpederim olacağını bilmesem bana her baktığında yüzünde oluşan o sırıtmayı yok etmeyi bilirdim ben" diye mırıldandı Jonathan,Gayenin yanında dururken.

Gaye annesinin yanında oturan adama baktı ve gülümsedi.

Marilyn Palmer ve Terence Royalın kızları Gaye Royal ve Jonathan Hunterin düğününe yüzlerce davetli gelmişti.Ama Benjamin gazetecileri Marilynden uzak tutmayı başarmıştı.

Annisi yinede bütün bunlara iyi dayanmıştı ve artık neredeyse tamamen iyileşmişti.Onların düğünü de çok yakındaydı.

"Sevgilim bence bu çok zaman alır çünkü Jarrette dahil olmak üzere birkaç arkadaşının da yüzünde aynı sırıtma var."

Jonathan Jordanın oturduğu yere baktı. "O pek mutlu görünmüyor değil mi?"

Gaye başını salladı. "Yanında getirdiği kız için üzülüyorum"

Jonathan kardeşinin yanında oturan kızıl saçlı kıza baktı. "Kendi başının çaresine bakabilecek birine benziyor"

Gaye birkaç saniye baktıktan sonra ona hak verdi.

Jonathan karısını elini tutarak "Seni seviyorum Bayan Hunter" dedi mutlulukla.

"Ben de Seviyorum Bay Hunter.Her zaman da seveceğim"

Jonathan onu onayladı. "Sonsuza kadar"

SON SON SON SON SON SON SON

Bütün Zaman Ayarları WEZ +2 olarak düzenlenmiştir. Şu Anki Saat: 10:46 .

Powered by: vBulletin Version 3.5.4 (Türkisch)

Copyright ©2000 - 2007, Jelsoft Enterprises Ltd.

[C.K.M.R \[e.k\]](#)